

**ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ
ЛЮДИНИ «УКРАЇНА»
ІНСТИТУТ ФІЛОЛОГІЇ ТА МАСОВИХ КОМУНІКАЦІЙ
КАФЕДРА ТУРИЗМУ, ДОКУМЕНТНИХ ТА
МІЖКУЛЬТУРНИХ КОМУНІКАЦІЙ**

Допущено до захисту

“ ____ ” _____ 2024 р.

В.о. завідувача кафедри туризму,
документних та міжкультурних
комунікацій

_____ Людмила ТАНСЬКА

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

ступінь вищої освіти «бакалавр»

на тему:

ТУРИСТИЧНІ ЗОНИ ТА ЦЕНТРИ КИТАЮ

за спеціальністю 242 «Туризм»

Виконав: студент 4 курсу,
денної форми навчання, групи ТУ-20-1
Пшеничний Микита Русланович

Науковий керівник:
д.е.н., професор
Доценко Анатолій Іванович

Київ-2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ	7
1.1. Роль районування як методу дослідження в країнознавстві.....	7
1.2. Теоретичні засади туристичного районування	13
1.3. Питання методології та методики туристичного районування	20
Висновки до розділу 1.....	24
РОЗДІЛ 2. СХЕМА ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ КИТАЮ, ЇЇ АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА.....	25
2.1. Туристичне районування Китаю	25
2.2. Аналіз та оцінка туристичних зон та районів	37
2.3. Аналіз та оцінка міст – найбільших туристичних центрів.....	43
Висновки до розділу 2.....	52
РОЗДІЛ 3. РЕГІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ КИТАЮ В СИСТЕМІ ТУРИСТИЧНИХ ЗОН ТА РАЙОНІВ	53
3.1. Актуальні проблеми розвитку туризму та шляхи їх вирішення	53
3.2. Стратегії регіонального розвитку туризму на перспективу	58
3.3. Рекомендації щодо популярних туристичних маршрутів для українських туристів	63
Висновки до розділу 3.....	69
ВИСНОВКИ	70
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	73
ДОДАТКИ	79

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Вивчення туристичного районування Китаю є надзвичайно актуальним у зв'язку зі значною роллю країни у світовому туризмі. Китай може похвалитися багатою культурною спадщиною, різноманітними природними ландшафтами та розвинутою індустрією туризму.

Туризм відіграє ключову роль в економіці Китаю, роблячи значний внесок у його ВВП і надаючи можливості для працевлаштування. Будучи одним із найкращих туристичних напрямків у світі, Китай може похвалитися різноманітністю пам'яток, від історичних пам'яток до природних чудес. Проте стрімке зростання туризму призвело до різноманітних проблем, включаючи погіршення навколишнього середовища, перенаселення та нерівномірний розподіл туристичних ресурсів.

Зонування туризму передбачає поділ місця призначення на окремі зони з конкретними правилами та планами розвитку, адаптованими до особливостей кожної території. Впроваджуючи стратегії зонування туризму, Китай може сприяти сталому розвитку свого туристичного сектору. Зонування допомагає керувати потоками відвідувачів, захищати крихкі екосистеми та зберігати об'єкти культурної спадщини. Наприклад, виділення певних територій для екотуризму з одночасним обмеженням розвитку в чутливих екологічних зонах забезпечує довгострокову життєздатність туристичних ресурсів.

Китай щорічно приваблює мільйони внутрішніх і міжнародних туристів, що призводить до перенаселеності популярних місць у пік сезону. Зонування туризму полегшує управління туристичними потоками шляхом розподілу відвідувачів по різних районах і визначних пам'ятках. Визначаючи ключові туристичні зони та розвиваючи допоміжну інфраструктуру, таку як транспортні мережі та заклади розміщення, Китай може зменшити затори в перенаселених місцях, одночасно просуваючи менш відомі напрямки. Це не

тільки покращує враження від відвідувачів, але й зменшує тиск на крихкі екосистеми та місцеві громади.

Китай може похвалитися багатою культурною спадщиною, що охоплює тисячі років і охоплює історичні місця, традиційні села та культури етнічних меншин. Однак швидка урбанізація та розвиток туризму становлять загрозу для цих культурних цінностей. Завдяки зонуванню туризму Китай може визначити пріоритети збереження культурної спадщини, визначивши конкретні зони для збереження спадщини та практики сталого туризму. Це передбачає здійснення заходів щодо охорони історичних пам'яток, популяризації традиційних ремесел, підтримки культурних традицій місцевих громад.

Зонування туризму також може сприяти збалансованому економічному розвитку та соціальній справедливості в Китаї. Визначаючи зони розвитку туризму в економічно несприятливих районах, уряд може стимулювати місцеву економіку, створювати робочі місця та зменшувати регіональні відмінності. Крім того, плани зонування можуть включати положення щодо участі громади та розподілу вигод, гарантуючи, що місцеві жителі будуть зацікавлені в розвитку туризму та отримують від нього плоди.

Крім того, оскільки Китай продовжує інвестувати в туристичну інфраструктуру та рекламу, розуміння переваг і поведінки різних сегментів відвідувачів стає все більш важливим. Туристичне районування дає змогу зрозуміти різноманітні потреби та інтереси мандрівників, дозволяючи підприємствам адаптувати свої пропозиції та маркетингові кампанії для залучення конкретних цільових ринків.

Вивчаючи моделі туристичного районування в Китаї, можна отримати краще розуміння розподілу туристичних ресурсів та інфраструктури в країні. Це, у свою чергу, підвищує конкурентоспроможність індустрії туризму та сприяє економічному зростанню та соціальному розвитку країни.

Ці знання можуть інформувати зацікавлені підприємства у сфері туризму про сфери, які потребують інвестицій та вдосконалення для

покращення загального туристичного досвіду та максимізації економічної вигоди від туризму.

Отже, розуміння того, як різні райони Китаю зоновані для туризму, може дати цінну інформацію про індустрію туризму країни та її потенціал для подальшого зростання та розвитку.

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є аналіз та оцінка туристичного районування Китаю, а також визначення перспектив розвитку туризму Китаю в системі туристичних зон та районів.

У відповідності до поставленої мети необхідно вирішити наступні **завдання:**

- розглянути теоретико-методологічні засади туристичного районування;
- провести аналіз та оцінку схеми туристичного районування Китаю;
- визначити регіональні проблеми та перспективи розвитку туризму Китаю в системі туристичних зон та районів.

Об'єктом дослідження є географічні райони та райони в межах Китаю, які виділені та організовані для туристичних цілей. Сюди входять різноманітні туристичні напрямки, пам'ятки та інфраструктура, розташовані в різних провінціях і районах країни.

Предметом дослідження є процес районування цих географічних районів і територій для туризму, а також чинники, що впливають на їх призначення та організацію.

Методи дослідження. У роботі використано наступні методи дослідження: аналізу та синтезу (для систематизації та узагальнення інформації), регіональний (вивчення особливостей туристичного потенціалу в окремих районах Китаю), статистичний (кількість туристів, рівень урбанізації, дохід від туризму та розподіл туристичних ресурсів), історичний аналіз (еволюція розвитку туризму та практика зонування в Китаї з часом), контент-аналіз (вивчення програмних документів, нормативних актів і планових документів, пов'язаних із зонуванням туризму в Китаї), порівняльний аналіз

(порівняння практик туристичного районування в Китаї з іншими країнами чи районами).

Практичне значення одержаних результатів полягає в їх потенціалі для прийняття рішень та розробки рішень у сфері розвитку туризму. Результати дослідження можуть підтримати зусилля з диверсифікації туристичних пропозицій, розвитку ринкових ніш. Розуміючи просторовий розподіл туристичних зон і чинники, що обумовлюють туристичний попит, зацікавлені сторони можуть адаптувати свої продукти, послуги та маркетингові стратегії, щоб краще задовольняти потреби та переваги туристів.

Структура роботи. Робота складається з трьох розділів, що включає 9 підрозділів, її загальний обсяг – 75 сторінок; кількість позицій списку використаних джерел - 52, 2 додатка на 2 сторінках.

Ключові терміни. «Туристичне районування Китаю», управління туризмом, туристичні ресурси, просторовий розподіл, туристичний потенціал, інфраструктура, маркетингові ініціативи, перенаселеність.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ

1.1. Роль районування як методу дослідження в країнознавстві

Країнознавство має важливе значення в різних областях, таких як географія, історія, загальна культура та туризм. Коли розглядаємо країну крізь конкретну призму, з науковою чи практичною метою, фокус природно зміщується на окремі аспекти.

Роль зонування як методу дослідження в країнознавстві є особливо важливою, враховуючи, що глибоке розуміння глобальних країн є основою професіоналізму експерта з туризму.

У цьому контексті кожен аспект, що детально описує наукову характеристику країни, повинен не лише пропонувати загальні висновки щодо її сприятливості чи недоліків для всебічного розвитку, а й відповідати конкретним потребам туристичного сектору. Це особливо стосується таких аспектів, як географічне розташування, історія, політична ситуація, природа, населення, економіка та культура [23].

У той час як країнознавство спрямоване на комплексне та загальне зображення нації, туристичне країнознавство приймає більш спеціалізований підхід, зосереджений виключно на розвитку туризму. Отже, схема характеристики країни з точки зору туризму та географії може бути структурована таким чином [13]:

- Оцінка географічного положення для розвитку туризму.
- Оцінка ресурсно-рекреаційного потенціалу.
- Експертиза розвинених видів туризму.
- Аналіз інфраструктури підтримки туристичної діяльності.
- Огляд організації туристичного обслуговування.
- Оцінка державної політики в туристичній сфері.
- Дослідження менталітету туристів країни.

- Дослідження ставлення країни до іноземних туристів.
- Виявлення потенційних небезпек у туристичній діяльності.
- Обговорення перспектив розвитку туризму.

У контексті глобального туристичного районування стає обов'язковим обговорення принципів і критеріїв районування, використовуваних таксономічних одиниць (макрорегіон, субрегіон, мезорегіон, мікрорегіон), а також унікальні характеристики туристичного районування.

Районування, засноване на просторовому аналізі, дозволяє дослідникам розділити країну на окремі зони на основі географічних, культурних чи економічних критеріїв. Просторовий аналіз дозволяє ідентифікувати просторові моделі, взаємозв'язки та тенденції, сприяючи тонкому розумінню багатогранної природи туризму в певній країні [10].

Культурна географія відіграє ключову роль у дослідженнях туризму, оскільки розташування та доступність культурних цінностей значно впливає на моделі подорожей та поведінку туристів. Зонування полегшує окреслення культурно значущих районів, допомагаючи дослідникам вивчити вплив культурного розмаїття на досвід і розвиток туризму.

Економічна діяльність, яка є центральною для туризму, різниться в різних районах країни. Зонування як метод дослідження дозволяє ідентифікувати економічні кластери, підкреслюючи роль промисловості, інфраструктури та місцевої економіки у формуванні туристичного ландшафту.

Ефективне районування вимагає надійних методів збору даних, включаючи просторові дані, демографічну інформацію та економічні показники. Географічні інформаційні системи (ГІС) і передові статистичні методи є незамінними інструментами для аналізу та інтерпретації даних, допомагаючи в ідентифікації просторових тенденцій і кореляцій.

Зонування в країнознавстві вимагає співпраці з різними зацікавленими сторонами, включаючи державні органи, місцеві громади та представників промисловості. Залучення зацікавлених сторін забезпечує включення

місцевих знань, перспектив і пріоритетів у процес районування, підвищуючи актуальність і застосовність результатів досліджень.

Отже, використання районування як дослідницької методології в країнознавстві постає як методологічно строгий підхід до розкриття взаємозв'язків між географією, культурою та економікою в контексті туризму.

Розмежування зон на основі просторових, культурних чи економічних критеріїв сприяє систематичному дослідженню різноманітних аспектів феномену туризму.

У сфері культурної географії районування забезпечує структурований засіб дослідження впливу культурних чинників на поведінку під час подорожей і досвід туристів. Виявлення та демаркація культурно значущих районів сприяють більш глибокому розумінню зв'язків між культурним різноманіттям та еволюцією розвитку туризму.

Оскільки країни продовжують розвиватися в контексті глобального туризму, методологічні міркування, пов'язані з районуванням, включаючи надійний збір даних і залучення зацікавлених сторін, стають обов'язковими.

Розглянемо думки різних вчених щодо визначення туристичного районування, або поділу території на окремі зони з різними характеристиками для подорожей і відпочинку.

В загальному розумінні, районування - це процес багатофакторного поділу території на множину непересічних цілісних районів, що є компактним згущенням деяких вихідних чарунок у просторі [22, с. 139].

Це послідовний процес просторового впорядкування інформації, що дає змогу комплексно оцінити особливості розміщення досліджуваних явищ і об'єктів та їх територіальної організації [26].

Районування допомагає раціонально організувати стратегічне управління розвитком туристичної індустрії та характеризується відповідною системністю, комплексністю й пропорційністю розвитку з найповнішим використанням природних та економічних умов [16, с. 207].

Туристичне районування – це процес розчленування території, за якого райони ідентифікуються за наявністю в них особливих рекреаційних ознак і виділяються туристичні райони, що відрізняються один від одного набором і ступенем чіткості ознак [23, с. 137].

Рекреаційним районуванням вважають поділ території на окремі комплексні ієрархічні таксономічні одиниці, які диференціюються за спеціалізацією рекреаційного обслуговування, структурою рекреаційних ресурсів і напрямками їх освоєння та охорони [18].

Таке районування проводиться з метою забезпечення оптимального функціонування територіальних рекреаційних систем і виконання ними економічних, географічних, екологічних, генетичних, соціальних функцій [17].

Під туристично-рекреаційним районуванням розуміють специфічний вид економічного районування, який полягає у поділі території країни (району), що виходить з об'єктивних закономірностей територіальної спеціалізації та розвитку соціально-економічних систем, формування та функціонування туристично-рекреаційних комплексів різних масштабів і структури, необхідності збереження й відтворення туристично-рекреаційного потенціалу, є передумовою стратегічного планування, програмування та проведення ефективної державної (регіональної) політики [22, с. 205].

Рекреаційне районування (зонування) району розробляють за його територіальними дестинаціями, що являють собою комплексні географічні характеристики умов і ресурсів рекреаційно-туристичної діяльності на макрорегіональному рівні [19, с. 19].

Макротуристичне районування необхідне для кращої просторової організації сфери туризму, здійснення політики її регіонального розвитку та вдосконалення управління туристичною діяльністю [26, с. 137].

На локальному та мікрорегіональному рівнях об'єкти рекреаційно-туристичної діяльності виділяють за окремими видами і формами рекреації. Такими, зокрема, є рекреаційно-туристичні об'єкти та рекреаційні осередки –

місця масового неорганізованого, самодіяльного (некомерціалізованого) відпочинку.

Основні ознаки туристично-рекреаційних районів включають [18]:

- характер їхньої туристично-рекреаційної спеціалізації,
- рівень освоєності району,
- наявність рекреаційно-туристичних ресурсів та їх територіальні сполучення,
- наявність територій рекреаційно-туристичного призначення та їхня роль у загальній структурі землекористування,
- транспортно-географічне розташування та доступність району,
- географію туристично-рекреаційних потоків та їх інтенсивність,
- виробничі та економічні зв'язки рекреаційно-туристичних підприємств з іншими галузями,
- наявність регіонального центру з розвинутою соціальною інфраструктурою.

Нестійкість туристичного районування може бути пояснена відносним динамізмом розглянутих ознак, оскільки основні характеристики туристичної системи змінюються в часі, властива квазістаціонарність. Стабільність туристично-рекреаційної спеціалізації є ключовою, зумовленою ресурсами.

Міра освоєності району залежить від туристичної політики та підтримки з боку місцевої адміністрації, що може значно вплинути на розвиток підприємств відпочинку в районі.

Географія туристичних потоків пов'язана з унікальними рекреаційними ресурсами та популярністю території на туристичному ринку, але також піддатлива зовнішнім впливам, таким як політична нестабільність чи економічне неблагополуччя.

Зміна районоутворюючих чинників визначається необхідністю уточнення туристичного районування, оскільки його схема відображає етап розвитку територіальної організації туристично-рекреаційної діяльності. До нових ознак слід віднести [18]:

- забезпеченість населення сучасними закладами відпочинку;
- спеціалізовану кадрову забезпеченість території (ступінь зайнятості населення в туристичній індустрії, кількість навчальних закладів туристичного профілю);
- рівень сервісу і кваліфікацію обслуговуючого персоналу; статистичний облік наявних туристських потоків і визначення передумов для формування таких потоків у майбутньому;
- економічну роль туризму для певного району (розмір надходжень до бюджету від туризму, витрати на розвиток туристичної інфраструктури, загальний економічний ефект від туризму).

Головний принцип туристично-рекреаційного районування базується на врахуванні ступеня розвитку туристичних і рекреаційних функцій територій, включає фізико-географічний, історичний, соціальний, економічний та екологічний аспекти.

Важливо дотримуватися загальногеографічних принципів: об'єктивності, багатоаспектності, ієрархічності, конструктивності. Державне регулювання туристично-рекреаційного районування повинно враховувати економічний, національний, адміністративний та інші принципи, спрямовані на оптимальне функціонування туристично-рекреаційних систем.

Отже, територіальне районування для туризму та відпочинку визначається різноманітністю його складових. Воно не лише базується на наявних рекреаційних та культурних ресурсах, а й враховує фізико-географічні особливості та економічне районування. Зокрема, у процесі оцінювання туристичного потенціалу враховуються фізико-географічні, історичні, соціальні, економічні та екологічні аспекти.

Принципи туристичного районування включають об'єктивність, багатоаспектність, ієрархічність та конструктивність. Додатково, враховуються адміністративні аспекти, які пов'язані з єдністю туристичного районування та адміністративно-територіального устрою країни.

У контексті розвитку продуктивних сил та регіональної економіки територій пропонується аналіз синергетичного потенціалу туристичної системи. Це передбачає досягнення стрибкоподібного зростання якості задоволення туристичних та рекреаційних потреб за умови максимального використання природних та історико-культурних ресурсів. Зазначений аналіз спрямований на реалізацію комерційних інтересів господарюючих суб'єктів та дотримання природоохоронних норм.

Ключовим критерієм успішності туристичного районування є досягнення ефекту "просторово-галузевого синергізму". Це означає значне прискорення соціально-економічного розвитку територій за рахунок раціонального розміщення об'єктів туристично-рекреаційної інфраструктури та налагодження інтеграційних зв'язків між господарюючими суб'єктами. Такий підхід передбачає баланс між інтересами місцевого населення та туристів, дотриманням природоохоронних вимог та створенням відповідної туристичної дестинації.

Для досягнення цих цілей важливими є принципи сталого розвитку територій, емерджентності, поєднання тенденцій організації та самоорганізації, а також аналіз синергетичного потенціалу туристичної системи.

1.2. Теоретичні засади туристичного районування

Районування вважається одним із найефективніших методів дослідження закономірностей та проблем територіальної диференціації взаємодії суспільства та природи, а також суспільного розвитку та інших явищ.

Ю. Гайда та В. Ілюк [6, с.94] представляють емпіричний та статистичний підхід до зонування туризму та рекреації в Україні, надаючи цінну інформацію щодо практичного застосування методів зонування.

О. Мілінчук і Л. Горшкова [11, с. 41] пропонують порівняльний аналіз туристичного районування на прикладі Болгарії. Вивчаючи іноземний досвід, автори проливають світло на альтернативні стратегії та методології, що застосовуються в різних географічних контекстах.

У тому ж ключі О. Хитра [24, с.140] досліджує синергетичний контекст туристичного районування в рамках сталого розвитку. Підкреслюючи взаємодію між практикою зонування та цілями сталого туризму, дослідження пропонує необхідність інтеграції екологічних і соціально-економічних міркувань у стратегії зонування.

Нарешті, Л. Бондаренко [5, с. 15] розглядає міжнародний досвід розвитку туристичних районів. За допомогою тематичних досліджень і порівняльного аналізу автор визначає ключові чинники, що впливають на успіх ініціатив туристичного районування.

Хоча існуючі дослідження пропонують цінну інформацію, невирішені питання залишаються, що вказує на необхідність подальших досліджень для підвищення ефективності практики туристичного районування.

При вивченні проблем районування необхідно враховувати чітке розрізнення трьох понять: 1) районоутворення; 2) районологія; 3) саме районування.

Районоутворення є об'єктивним процесом формування та розвитку районів як інтегральних виробничо-територіальних систем (економічне районоутворення) або суспільно-територіальних систем (соціально-економічне районоутворення), що протікає незалежно від його пізнання [13, с. 86]. Цей процес відображає об'єктивні та суб'єктивні чинники у формуванні та розвитку економічних та соціально-економічних районів.

Районологія представляє собою наукове вивчення процесів районоутворення і саме районування [10, с. 312]. Закономірності утворення та розвитку районів можна використовувати в практичній діяльності людей за умови, що вони науково пізнані, а механізми їхньої дії зрозумілі. Таким чином,

головне завдання економічної (або соціально-економічної) районології полягає в цьому.

Власне районування - це процес поділу території на цілісні частини, а також результати цього процесу [12, с. 82].

У контексті вищезазначених завдань виникає науковий інтерес до еволюції поняття "туристично-рекреаційне районування" як специфічного виду районування в теоретичних дослідженнях, пов'язаних з ідентифікацією туристично-рекреаційних районів (районів) та обґрунтуванням схем районування.

С.Сировець [18, с. 115] вказує, що туристичне районування базується на територіальних туристичних комплексах, які формуються через територіальний поділ праці у сфері туристичних послуг. У своєму дослідженні, він виділяє такі туристичні одиниці: туристична зона, туристичний район, туристичний вузол, туристичний комплекс, туристичний центр та туристичне підприємство.

Всесвітня туристична організація визначає туристичний район як територію, обладнану спеціалізованими спорудами і послугами, необхідними для організації відпочинку, навчання чи оздоровлення, які надаються туристу чи туристичній групі виробником послуг.

Очевидно, що туристичний район – це не лише місце подорожі та туристичний продукт, а й конкурентоспроможний суб'єкт. А. Романова розглядає туристичне районування як процес територіального поділу, при якому райони виокремлюються за наявністю виразних рекреаційних особливостей, а туристичні території ідентифікуються за варіативністю та інтенсивністю цих ознак [17]. Ю.Гайда пояснює поняття «рекреаційне районування» як форму функціонального, галузевого зонування, що орієнтується виключно на рекреацію [6, С.95].

Таким чином, туристсько-рекреаційне районування являє собою особливу форму економічного районування, що полягає в поділі території країни (району) з урахуванням об'єктивних закономірностей територіальної

спеціалізації та розвитку соціально-економічних систем. Важливими є питання створення та функціонування туристично-рекреаційних комплексів різного масштабу та структури, а також збереження та примноження їх потенціалу. Такий підхід є необхідною умовою для стратегічного планування, програмування та ефективної реалізації державної (чи регіональної) політики.

Економічну доцільність районної спеціалізації слід оцінювати не лише з точки зору встановлення найбільш прийнятного територіального поділу праці на національному рівні, а й щодо оптимального використання наявних туристично-рекреаційних ресурсів у межах району.

Необхідно враховувати національний принцип з урахуванням національного складу населення туристсько-рекреаційного району (району) та його історично сформованих форм праці та побуту. Адміністративний принцип забезпечує узгодженість туристсько-рекреаційного районування з адміністративно-територіальним устроєм країни, створює умови для самостійного розвитку районів (районів) і посилює їх роль у територіальному поділі праці України.

Туристсько-рекреаційне районування можна розглядати на різних рівнях, включаючи природно-рекреаційне макрорайонування, туристсько-рекреаційне мезорайонування та туристсько-рекреаційне мікрорайонування [20].

Основна увага тут приділяється туристсько-рекреаційному макрорайонуванню, яке передбачає поділ території країни на основні туристсько-рекреаційні зони з метою визначення та розмежування територіальних (або регіональних) туристсько-рекреаційних комплексів, як існуючих, так і перспективних.

Кожен комплекс виконує певні економічні функції та виступає функціональною складовою туристично-рекреаційного комплексу країни, сприяючи ефективній організації стратегічного управління в туристичній галузі. Цей підхід до районування характеризується системністю,

комплексністю і пропорційністю розвитку, найбільш повним використанням природних і економічних умов.

Туристично-рекреаційні райони (райони), що виникли в результаті макрорайонування, що охоплює туристично-рекреаційні комплекси в адміністративних областях, мають ряд переваг.

До них відносяться розширення можливостей задоволення потреб туристів шляхом диверсифікації асортименту, вартості та змісту послуг, розширення сегментів споживчого ринку, оптимізація інфраструктури та використання природних ресурсів, посилення природоохоронних заходів.

Процес туристсько-рекреаційного районування, що завершується виділенням туристсько-рекреаційних районів (районів), носить суб'єктивний характер і залежить від мети, а також комплексності районоутворюючих чинників, що враховуються при районуванні. Географічно просторова організація туристсько-рекреаційної сфери розуміється як територіальна рекреаційна система, що охоплює природні та культурні комплекси, інженерну інфраструктуру, об'єкти обслуговування, суб'єкти господарювання та відвідувачів.

Різноманітність сателітної діяльності та виражений мультиплікативний ефект підкреслюють значущість туристично-рекреаційних послуг у формуванні окремого економічного суб'єкта — туристично-рекреаційного комплексу. А.Аврята визначає комплекс як злиття рекреаційних закладів і пов'язаних з ними інфраструктурних підприємств. Ці суб'єкти пов'язані тісними виробничо-господарськими зв'язками та спільно використовують географічне положення, природні ресурси та господарські активи території, яку займає комплекс [2, с. 15].

Визначення туристичного інтересу та місця призначення: Туристів приваблюють конкретні географічні райони, які є особливо привабливими для певних груп споживачів.

Якщо в західній літературі для характеристики таких територій використовується термін «пункт призначення», то у вітчизняній літературі широко вживається термін «курорт».

Проте з приходом ринкових відносин термін «дестинація» поступово набирає популярності. Ця зміна виправдана всеохоплюючим змістом цього терміна в глобальній економіці туризму. Напрямок заслуговує на визнання, якщо він може похвалитися пам'ятками, які створюють стабільний попит, пропонують транспортну доступність і сприяють розвитку туристичних послуг та інфраструктури. Універсальних кількісних показників туристсько-рекреаційного районування на сьогодні не існує.

Системоутворюючі чинники туристичного районування наступні. Просторова організація туристично-рекреаційної сфери формується такими ключовими чинниками [18]:

1. Розташування конкретних туристично-рекреаційних ресурсів як природного, так і антропогенного походження. Відмінні характеристики цих ресурсів впливають на методи розвитку та ведення діяльності в сфері туризму та рекреації.

2. Відвідувачі і місцеві жителі з індивідуальними потребами у туризмі та відпочинку. Вони представляють сторону попиту на туристично-рекреаційні послуги та володіють системою соціальних цінностей і стереотипів.

3. Різні форми власності та види діяльності в рамках туристично-рекреаційного підприємництва. Він охоплює складну мережу виробничої та соціальної інфраструктури, яка надає туристично-рекреаційні послуги.

4. Функціонування туристично-рекреаційного комплексу передбачає поєднання діяльності організаторів туризму та відпочинку, дозвілля людини та природних і технічних процесів. Наявність ринків попиту має вирішальне значення, оскільки вони активізують зв'язок між цими чинниками для задоволення потреб відвідувачів у туристичних та рекреаційних послугах.

5. Туристично-рекреаційне районування передбачає визначення пріоритетності видів туристично-рекреаційної діяльності для реалізації на конкретних територіях.

Принципи районування [10]:

- А) об'єктивність основи;
- Б) відповідності районування сучасному адміністративно-територіального поділу;
- В) принцип територіальної єдності районів;
- Г) принцип історизму;
- Д) принцип провідної ролі ядер районоформування.

Туристичне районування ґрунтується на таких принципах [8]:

- Об'єктивність – тобто межі районів повинні відображати реально існуючий стан туристично-господарських взаємозв'язків і взаємовідношень, незалежно від уподобань автора.
- Принцип відносної однорідності району відповідно до районоутворюючих чинників.
- Принцип врахування адміністративних меж.
- Принцип системності, який ґрунтується на тому, що усі компоненти навколишнього середовища перебувають у тісному зв'язку, взаємообумовлені у своєму розміщенні і, таким чином, розвиваються як єдине ціле.

Основною таксономічною одиницею такого районування є зони, райони, ареали, що відрізняються своєрідністю процесів та наслідків природно-суспільної взаємодії.

Це сприяє формуванню комплексних міжрегіональних об'єктів управління за складом і ступенем залучення до обслуговування туристів (рекреантів). Зонування також дозволяє визначити оптимальні пропорції розвитку всієї туристично-рекреаційної сфери. Розподіл районів як об'єктів управління регулює процес обслуговування туристів, надання послуг інфраструктури туристичного ринку, взаємодію суб'єктів туристичної індустрії та сфери послуг.

6. Узгодження з адміністративно-територіальним поділом країни покращує процеси стратегічного управління в індустрії туризму. Ця інтеграція сприяє синергії між галузевим і територіальним плануванням, підвищуючи загальну ефективність. Зрештою, оптимізація функціонування туристично-рекреаційної сфери сприяє ефективним, раціональним зв'язкам і взаємовигідним домовленостям як на державному, так і на регіональному рівнях.

1.3. Питання методології та методики туристичного районування

Туристичне зонування є життєво важливим інструментом у сфері управління та планування туризму, що сприяє ефективній організації та розвитку туристичних напрямків.

Одним із принципових питань методології туристичного районування є вибір відповідних критеріїв для розмежування туристичних зон. Туристичні напрямки багатогранні, містять природні, культурні, економічні та соціальні елементи, які взаємодіють складним чином. Таким чином, визначення найбільш релевантних чинників для визначення туристичних зон вимагає всебічного розуміння унікальних характеристик місця призначення та переваг відвідувачів. Крім того, розробка універсальних критеріїв, застосовних до різноманітних напрямків, становить серйозну проблему через мінливість туристичних контекстів у всьому світі [6].

Крім того, методи, які використовуються в туристичному зонуванні, повинні адаптуватися до тенденцій і динаміки туризму, що розвиваються. Традиційні підходи до зонування, засновані виключно на географічних або адміністративних кордонах, можуть не врахувати нюансів сучасних моделей туризму, таких як ринкові ніші, досвідчений туризм і цифрове підключення. Таким чином, зростає потреба в інноваційних методах, які об'єднують

просторовий аналіз, дослідження ринку та залучення зацікавлених сторін для створення динамічних і гнучких структур зонування.

Іншим важливим питанням є інтеграція принципів стійкості в методології туристичного районування. Сталий розвиток туризму вимагає збалансування економічного процвітання, збереження навколишнього середовища та соціально-культурної цілісності, що вимагає ретельного розгляду рішень щодо зонування. Включення критеріїв стійкості, таких як вантажопідйомність, екологічна чутливість і стійкість громади, до методології зонування має важливе значення для забезпечення довгострокової життєздатності туристичних напрямків і пом'якшення негативного впливу на навколишнє середовище та місцеві громади [24].

Крім того, ефективне впровадження туристичного районування залежить від надійних методів збору та аналізу даних. Точна та актуальна інформація про потоки відвідувачів, потужність інфраструктури, якість навколишнього середовища та соціально-економічні показники є незамінною для прийняття обґрунтованих рішень у плануванні та управлінні туризмом. Таким чином, інвестиції в технології збору даних, інструменти просторового моделювання та методи картографування за участю є вирішальними для підвищення ефективності та точності зусиль туристичного районування.

Туристично-географічні системи складаються з таких структурних частин – основних підсистем: природної, соціальної та господарської. Взаємозв'язані елементи окремих підсистем, що утворюють туристично-географічні системи, функціонують за різними законами.

У процесі свого розвитку, становлення й функціонування вони набувають нових властивостей. Виділення таких систем можливе всюди, де відбувається взаємопроникнення природних і суспільних системних формувань. Предметом дослідження є стан природно-суспільної взаємодії (туристично-географічна ситуація), що формується в процесі функціонування туристично-географічних систем.

Основна мета даного районування полягає у створенні інформаційної бази про сучасний стан туристичної інфраструктури та якість рекреаційного середовища, туристичні проблеми та ситуації на досліджуваній території, виявлення закономірностей їх формування та територіальної диференціації, напрямів і динаміки їх трансформації [7]. Туристично-географічна ситуація формується в результаті взаємодії природи та суспільства і залежить від антропогенного навантаження на природні системи та потенціалу стійкості останніх.

Виходячи зі специфіки туристичного районування, спрямованого на відображення гостроти туристичної ситуації, зумовленої трансформуючими впливами господарської діяльності на природне середовище, а також із завдань цього районування, головним із яких є віднайдення оптимального співвідношення між діяльністю людини і станом природного середовища, основними критеріями туристичного районування є [8]:

- Потенціал стійкості природних систем до антропогенного тиску, тобто їх здатність протистояти зовнішнім впливам, самоочищатися і самовідновлюватись, а також безвідмовно функціонувати в певному діапазоні фізикогеографічних умов і антропогенного навантаження.

- Ступінь антропогенної трансформації ландшафтів – зміненість ландшафтних систем під впливом господарської діяльності людини.

Процес туристичного районування включає комплекс туристичних досліджень, який можна розділити на такі етапи [7]:

Перший етап – виділення елементарних туристичних систем шляхом виявлення внутрітериторіальних відмінностей прояву туристичних ситуацій на основі співставлення територіальної диференціації антропогенної трансформації ландшафтів та потенціалу їх стійкості до господарських впливів.

В межах першого етапу слід розрізняти два підетапи: оцінка потенціалу стійкості природних систем; оцінка ступеня антропогенної трансформації ландшафтів.

Другий етап – виділення крупніших таксономічних одиниць – туристичних підрайонів. Туристичний підрайон – це цілісна територія, що характеризується тісними взаємозв'язками та взаємовідношеннями між природними та суспільними компонентами і є відносно однорідною за гостротою туристичної ситуації, ступенем антропогенної трансформації ландшафтів та потенціалом їх стійкості.

Третій етап – виділення туристичних районів на основі групування туристичних підрайонів за такими ознаками як стан природно-суспільної взаємодії (туристична ситуація), спільність природної основи, подібність потенціалу стійкості природних систем, переважаючий вид природокористування та ступінь антропогенної трансформації ландшафтів. Запропонований методологічний підхід є зручним і простим у застосуванні і дозволяє комплексно дослідити територіальні особливості туристичної взаємодії на території обласного рівня.

Найважливішими ознаками туристичного району є:

- 1) подібність стану туристично-господарської взаємодії, тобто гостроти туристичних ситуацій в туристично-географічних системах, що формують даний район;
- 2) відносна однорідність структури природокористування, інтенсивності та характеру антропогенного впливу на природні системи, що, відповідно, визначають рівень антропогенної трансформації ландшафтів;
- 3) подібність природної основи формування туристичного району, в тому числі туристичного потенціалу природних систем, що проявляється в їх стійкості до господарських впливів [7, 8].

Отже, методологія та методи туристичного районування відіграють ключову роль у формуванні сталого розвитку та управління туристичними DESTINATIONAMI.

Дотримуючись таких принципів, як об'єктивність, відносна однорідність, неврахування адміністративних кордонів і системність, туристичне районування забезпечує комплексний і неупереджений підхід до

окреслення туристично-господарських зв'язків. Такий підхід полегшує визначення оптимальних стратегій розвитку, дозволяючи зацікавленим сторонам знайти баланс між людською діяльністю та екологічною стійкістю.

Крім того, методологічний підхід пропонує зручну та доступну основу для вивчення територіальних особливостей туристичної взаємодії, зокрема на регіональному рівні. Наголошуючи на важливості оцінки потенціалу природних систем і ступеня антропогенної трансформації, туристичне районування забезпечує надійну основу для прийняття обґрунтованих рішень в управлінні та плануванні туризму.

Висновки до розділу 1

Туристичне районування служить методом дослідження в країнознавстві, пропонуючи цінну інформацію про просторову організацію та управління туристичною та рекреаційною діяльністю на певній території.

Теоретичні основи туристичного районування охоплюють економічні, соціальні та екологічні аспекти туризму, наголошуючи на взаємодії між привабливістю місця призначення, уподобаннями відвідувачів та розвитком інфраструктури.

Методологія та техніка туристичного районування забезпечують структуровану основу для розмежування туристично-рекреаційних територій, визначення пріоритетів ініціатив розвитку та управління туристичними потоками. Отже, теоретичні та методологічні принципи туристичного районування відіграють важливу роль у формуванні нашого розуміння розвитку туризму, сприянні прийняттю рішень на основі фактичних даних та сприянню практикам сталого туризму.

РОЗДІЛ 2. СХЕМА ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ КИТАЮ, ЇЇ АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА

2.1. Туристичне районування Китаю

Зонування туризму в Китаї окреслює окремі географічні райони, кожен з яких пропонує унікальні пам'ятки та культурний досвід. Розуміння цих зон має вирішальне значення для розвитку туризму та стратегічного планування.

Приморська туристична зона охоплює північні, східні та південні райони Китаю. Північні провінції, такі як Внутрішня Монголія та Ляонін, пропонують величезні луки та історичні місця. Східні провінції, такі як Цзянсу та Чжецзян, можуть похвалитися культурними пам'ятками та гамірними міськими центрами. Південні райони, такі як Гуансі та Хайнань, приваблюють туристів тропічними пейзажами та яскравою культурою [35].

Центральноазіатська туристична зона включає центральні та західні райони Китаю. Центральні провінції, такі як Шеньсі та Сичуань, відомі своєю історичною значущістю та природною красою. Західні райони, такі як Тибет і Сіньцзян, пропонують унікальні етнічні культури, стародавні традиції та захоплюючі пейзажі.

Кожна туристична зона має свої можливості для розвитку туризму. Північні провінції пропонують потенціал для екологічного туризму та культурних обмінів. Східні райони є придатними для міського туризму та дослідження спадщини. Південні райони пропонують можливості для пляжного туризму та культурного занурення. Центральний і західний райони пропонують пригодницький туризм і паломництво.

Ефективне туристичне зонування вимагає стратегічного планування, щоб збалансувати економічний розвиток із збереженням навколишнього середовища та збереженням культури.

Наведена нижче схема туристичного районування Китаю була розроблена автором дослідження з використанням комплексного аналізу

різних чинників, включаючи географічні особливості, культурне значення, туристичну інфраструктуру та переваги відвідувачів (табл. 2.1.). Схема спрямована на класифікацію різних районів Китаю на основі їхніх унікальних характеристик і визначних пам'яток, що дозволяє краще зрозуміти туристичний ландшафт країни.

Визначаючи та класифікуючи туристичні зони, туристичні підприємства можуть адаптувати свої стратегії та інвестиції відповідно до конкретних потреб і запитів кожного району. Цей підхід допомагає оптимізувати розподіл ресурсів, покращити туристичну інфраструктуру та покращити загальний досвід відвідувачів. Крім того, це полегшує маркетингові та рекламні зусилля, дозволяючи різним зонам висвітлити свої унікальні пам'ятки та досвід для потенційних відвідувачів як усередині країни, так і за кордоном.

Таблиця 2.1.

Схема туристичного районування Китаю

№	Туристичні райони	Склад туристичних районів
Приморська турзона		
1	Північний	Автономна область Внутрішня Монголія, провінції Хейлунцзян, Гірін, Ляонін
2	Східний	Провінції Хебей, Шаньсі, Шаньдун, Хенань, Хубей, Аньхай, Цзянсу, Чжецзян, Фуцзянь, Цзянсі, Хунань
3	Південний	Гуансі-Чжуанський автономний район, провінції Гуандун, Юньнань, Гуйчжоу; особливі адміністративні райони – Сянган та Аолинь, провінція Хайнань
Центрально-Азійська турзона		
4	Центральний	Нінся – Хуейська автономна область, район Чамдо, провінції Ганьсу, Шенсі, Цінхай, Сичуань
5	Західний	Тибетський автономний район, Сіньцзян-Уйгурська автономна область

Північна туристична зона Китаю, що охоплює автономний район Внутрішня Монголія, провінції Хейлунцзян, Гірін і Ляонін, представляє різноманітний набір природних ландшафтів, культурної спадщини та регіональних особливостей.

Внутрішня Монголія може похвалитися величезними луками, пустелями та кочовими культурами, пропонуючи відвідувачам зазирнути в традиційний монгольський спосіб життя. Знакові риси району включають луки, усіяні юртами, кочовий скотарський спосіб життя та яскраві культурні фестивалі, як-от фестиваль Наадам. Крім того, історичні пам'ятки Внутрішньої Монголії, в тому числі стародавня столиця Монгольської імперії, демонструють її багату спадщину та культурну глибину [45].

Провінція Хейлунцзян, відома своїми мальовничими ландшафтами та характерними змінами погоди протягом року, захоплює туристів своєю зимовою країною чудес та унікальною етнічною культурою. У провінції проходить знаменитий Харбінський фестиваль льоду та снігу, де складні крижані скульптури та велична крижана архітектура приваблюють мільйони відвідувачів щороку.

Спочатку учасниками фестивалю були переважно китайці, але згодом він став міжнародним фестивалем і конкурсом, привернувши 18 мільйонів відвідувачів і принісши 28,7 мільярда юанів (4,4 мільярда доларів) доходу. Фестиваль включає найбільші в світі льодові скульптури [46].

Виставки фестивалю працюють з кінця грудня до кінця лютого. Хоча льодові скульптури зводять по всьому місту, є дві основні виставкові зони:

- Острів Сонця – це рекреаційна зона на протилежному від міста березі річки Сунхуа, де представлена виставка величезних снігових скульптур.

- Світ льоду та снігу – це територія, відкрита вдень і вночі, яка має освітлені повнорозмірні будівлі, виготовлені з брил льоду товщиною 2–3 фути, видобутих безпосередньо з річки Сунгару. За останні роки площа парку досягла 800 000 квадратних метрів (80 гектарів).

Під час фестивалю в багатьох парках міста проводяться туристичні заходи з льодовими ліхтарями. Зимові заходи під час фестивалю включають катання на гірських лижах Ябулі, зимове купання в річці Сунхуа та виставку льодових ліхтариків у саду Чжаолінь.

Харбін розташований на північному сході Китаю, куди взимку надходить холодний вітер із Сибіру. Середня температура влітку становить 21,2 °C (70,2 °F), а взимку –16,8 °C (1,8 °F). Річні мінімуми -25 °C (–13 °F) не є рідкістю.

Цей фестиваль, який у 2024 році святкує своє 40-річчя, наразі вважається одним із найпопулярніших зимових свят у світі, приєднавшись до Сніжного фестивалю в Саппоро в Японії, Зимового карнавалу в Квебеку в Канаді та Лижного фестивалю Холменколлен у Норвегії. У 2020 році скульптури були виготовлені з використанням приблизно 220 000 кубічних метрів крижаних брил, витягнутих із сусідньої річки Сунхуа.

Крім того, етнічні меншини Хейлунцзяна, такі як хечжень та евенки, сприяють культурному розмаїттю району, пропонуючи відвідувачам можливість зануритися в їхні традиції та звичаї.

Провінція Гірін, яка характеризується первозданною природною красою та яскравою етнічною культурою, манить туристів своїми чарівними пейзажами та культурною спадщиною. Перлина провінції, гора Чанбай, може похвалитися мальовничими краєвидами, вулканічними ландшафтами та райським Тяньчі (Небесним озером), що приваблює як любителів природи, так і шукачів пригод. Гора Чанбай розташована на кордоні Китаю та Кореїської Народно-Демократичної Республіки. Вона славиться добре збереженою екосистемою, гірським ландшафтом і багатими ресурсами льоду та снігу. 2023 року туризм на горі Чанбай пережив потужне відродження. Статистика показує, що мальовнича місцевість прийняла понад 2,1 мільйона туристів станом на 18 вересня 2023 року, що на 7,22 відсотка більше від рекордного рівня в історії [35].

Крім того, корейська етнічна меншина Цзіліня додає району унікальний культурний вимір із традиційними звичаями, кухнею та фестивалями, які збагачують туристичний досвід.

Провінція Ляонін, з її поєднанням історичних скарбів, прибережних пейзажів і сучасних міських центрів, пропонує багатогранний туристичний

досвід. Історичні місця провінції, такі як Імператорський палац Шеньяну та Велика стіна в Шаньхайгуані, дають змогу зрозуміти імперське минуле Китаю.

Шеньянський імператорський палац добре відомий як палац Мукден. Будівництво палацу було розпочато в 1625 році і було відкрито в 1955 році. Вважається, що палац є другим за величиною палацом династії Цін. В середині палацу можна побачити колекцію та виставку порцеляни, емалі, лаку, скульптури, каліграфії та живопису. Колекція включає як історичні, так і культурні особливості династії Цін.

Крім того, прибережні райони Ляоніна, включаючи мальовничі Далянь та Інкоу, пропонують можливості для відпочинку на березі моря та водних видів спорту, привабливих як для туристів, так і для любителів пригод.

Східна туристична зона Китаю, що охоплює такі провінції, як Хебей, Шаньсі, Шаньдун, Хенань, Хубей, Аньхой, Цзянсу, Чжецзян, Фуцзянь, Цзянсі та Хунань, відома різноманітністю туристичних атракцій, починаючи від стародавніх історичних місць і культурних пам'яток до сучасних міських центрів і мальовничих місць. Кожна провінція в зоні робить особливий внесок у туристичний ландшафт району, щороку приваблює мільйони туристів.

Провінція Хебей, розташована поруч з Пекіном, служить воротами до столиці Китаю та може похвалитися великою кількістю історичних і культурних пам'яток. Серед визначних пам'яток – гірський курорт Ченде, який внесено до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, і стародавнє місто Ханьдань, відоме своєю історичною значущістю. Близькість провінції до Пекіна забезпечує постійний приплив туристів, причому мільйони відвідують щороку, щоб дослідити її багату спадщину.

Місто Шаньхайгуань (район Циньхуандао в провінції Хебей) відоме на весь Китай своїми пам'ятками Великої стіни, які витримали століття більш менш неушкодженими. Тут також знаходиться Музей Великої стіни Шаньхайгуань, який є одним із трьох музеїв у Китаї, присвячених Великій стіні. Три місця Великої стіни в Шаньхайгуані - Перший прохід під небесами, Голова старого дракона (Лаолунтоу) і Велика стіна Цзяошань. За часів імперії

ці три місця були частиною складної оборонної системи, яка захищала доступ до стратегічно важливого Шанхайського проходу. Ці історичні пам'ятки Великої стіни пережили століття без значних пошкоджень і тепер є популярними туристичними напрямками, які щодня отримують значну кількість відвідувачів з Китаю та з усього світу.

Провінція Шаньсі, яку часто називають колискою китайської цивілізації, відома своєю стародавньою архітектурою, зокрема знаменитими гротами Юньган і Висячим храмом Хеншань. Ці культурні скарби разом із мальовничими ландшафтами провінції приваблюють туристів, зацікавлених заглибитися в багату історію та спадщину Китаю. Стратегічне розташування Шаньсі вздовж історичних торгових шляхів ще більше додає йому привабливості як туристичного місця.

Провінція Шаньдун насичена історією та культурним значенням, там розташовано місто Цюйфу - місце народження Конфуція та священна гора Тай, обидва об'єкти Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Прибережні міста провінції, такі як Циндао та Яньтай, пропонують мальовничі краєвиди узбережжя та кулінарні шедеври, що приваблює туристів, які шукають поєднання культурних досліджень і морського відпочинку. Багата культурна спадщина та природна краса Шаньдуна роблять його магнітом для внутрішніх та іноземних відвідувачів.

Провінція Хенань, розташована в самому серці Китаю, може похвалитися безліччю історичних і культурних пам'яток, у тому числі готи Лунмен, внесені до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, і храм Шаолін в місті Лоян, батьківщина китайських бойових мистецтв. Ці культові місця в поєднанні з центральним розташуванням провінції та добре розвиненою транспортною мережею роблять її основним місцем для культурного туризму. Яскрава культурна сцена Хенані та стародавні пам'ятки продовжують захоплювати туристів з усього світу [43].

Провінція Хубей, яка славиться своєю природною красою та історичним значенням, є домом для величних Трьох ущелин річки Янцзи та

стародавнього міста Ухань, гамірного мегаполісу з історією та культурою. Різноманітні пам'ятки провінції, починаючи від мальовничих ландшафтів і закінчуючи історичними реліквіями, задовольняють широкий спектр туристичних інтересів. Положення Хубея як культурного та економічного центру забезпечує постійний притік відвідувачів протягом року.

Провінція Аньхой, відома своїми мальовничими ландшафтами та стародавніми селами, дозволяє зазирнути у традиційне китайське сільське життя. Гора Хуаншань, внесена до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, з її знаменитими гранітними вершинами та туманними краєвидами є головною принадою для любителів природи та любителів пригод на природі. Крім того, добре збережені такі стародавні села провінції як Хункунь і Сіді які дають змогу зрозуміти традиційну китайську архітектуру та спосіб життя, приваблюючи поціновувачів культурної спадщини.

Провінція Цзянсу, розташована вздовж східного узбережжя Китаю, відома своїми історичними місцями, класичними садами та сучасними міськими центрами. Класичні сади Сучжоу, внесені до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, з їх складним дизайном і спокійною атмосферою є прикладом багатой культурної спадщини провінції. Крім того, яскраві міста Цзянсу, включаючи Нанкін і Усі, пропонують поєднання історичних пам'яток, культурних пам'яток і сучасних зручностей, що робить його улюбленим місцем як для внутрішніх, так і для іноземних туристів [43].

Провінція Чжецзян, відома своєю мальовничою красою та культурною спадщиною, може похвалитися такими визначними пам'ятками, як Західне озеро в Ханчжоу та стародавні водні міста Ужень і Сітан. Ці ідилічні пейзажі, просякнуті історією та фольклором, приваблюють мільйони відвідувачів, які шукають спокою та культурного занурення. Крім того, динамічна економіка Чжецзяна та добре розвинена туристична інфраструктура сприяють його популярності як туристичного напрямку.

Провінція Фуцзянь, розташована на південно-східному узбережжі Китаю, славиться своєю багатого культурною спадщиною, включеною в

перелік Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Світова спадщина ЮНЕСКО включає видатні культурні та природні цінності, що вважаються надбанням усього людства, наприклад Фуцзянь Тулоу — це 46 будівель, побудованих у період з 15 по 20 століття протягом 120 км на південний захід від провінції Фуцзянь, усередині країни від Тайванської протоки. Глиняні будинки Тулоу розташовані серед рисових, чайних і тютюнових полів. Вони були побудовані для оборонних цілей навколо центрального відкритого двору лише з одним входом і вікнами назовні лише над першим поверхом. На відміну від їх простого зовнішнього вигляду, всередині тулоу створювалися для комфорту та часто були дуже прикрашені.

Мальовничі прибережні краєвиди провінції, історичні храми та традиційна культура чаювання приваблюють туристів, які шукають справжнього культурного досвіду. Стратегічне розташування Фуцзяня вздовж морського шовкового шляху ще більше посилює його привабливість як ворота до морської спадщини Китаю.

Провінція Цзянсі, яка розташована в самому серці південно-східного Китаю, славиться своєю природною красою, культурними пам'ятками та революційною історією. Гора Лушань, внесена до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, з її вражаючими пейзажами та стародавніми храмами є центром для любителів природи та духовних шукачів. Крім того, роль Цзянсі в революційній історії Китаю, особливо в районах Цзінганшань і Жуйдзінь, приваблює відвідувачів, зацікавлених у патріотичному туризмі та історичних дослідженнях.

Провінція Хунань, відома своїми приголомшливими ландшафтами та культурною спадщиною, пропонує безліч визначних пам'яток, у тому числі мальовничу зону Вулін'юань, внесену до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, та історичне місто Чанша. Скелясті гори провінції, звивисті річки та карстові утворення створюють захоплюючий фон для пригод на природі та любителів природи. Крім того, багаті кулінарні традиції Хунані, прикладом яких є його гостра кухня, додають ароматного виміру туристичному досвіду.

Південна туристична зона Китаю, що включає Гуансі-Чжуанський автономний район, провінції Гуандун, Юньнань, Гуйчжоу, а також спеціальні адміністративні райони та провінцію Хайнань, пропонує культурне розмаїття, історичну спадщину та сучасні пам'ятки [36].

Гуансі-Чжуанський автономний район, розташований на південному заході Китаю, славиться своїм багатим етнічним різноманіттям і приголомшливими карстовими ландшафтами. Центр району Гуйлін з її знаковими вапняковими карстами та звивистою річкою Лі є магнітом для любителів природи та фотографів. Крім того, культурні пам'ятки Гуансі, такі як рисові тераси Лунцзі та історичне місто Яншо, пропонують відвідувачам зазирнути в унікальне поєднання етнічних традицій і природної краси району. З мільйонами туристів, які відвідують щороку, Гуансі залишається найкращим напрямком у Південній туристичній зоні Китаю.

Провінція Гуандун, розташована в дельті річки Чжуцзян на півдні Китаю, є жвавим економічним і культурним центром. Центр провінції, Гуанчжоу, може похвалитися багатою історією, що налічує понад два тисячоліття, і служить воротами до культурних скарбів провінції. Серед визначних пам'яток — Кантонська вежа, острів Шаміан і родова зала клану Чен. Крім того прибережні міста Гуандуна такі, як Шеньчжень і Чжухай, пропонують сучасні пам'ятки та мальовничі краєвиди узбережжя, що приваблюють багато туристів щорічно [38].

Провінція Юньнань відома як «Країна вічної весни», славиться своїми захоплюючими пейзажами, різноманітністю етнічних культур і старовинними містами. Місто Ліцзян, внесене до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, і місто Далі є прикладом багатої культурної спадщини та традиційної архітектури провінції. Більше того, природні дива Юньнані, в тому числі Три паралельні річки Юньнаньської заповідної території, що внесені до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО та культовий Кам'яний ліс, приваблюють любителів природи та шукачів пригод з усього світу. Завдяки різноманітним

пам'яткам і приємному клімату Юньнань продовжує залишатися найкращим напрямком у Південній туристичній зоні Китаю.

Провінція Гуйчжоу, розташована на південному заході Китаю, відома своєю незайманою природною красою, культурою етнічних меншин і можливостями екологічного туризму. Карстові ландшафти провінції, пишні ліси та каскадні водоспади створюють мальовничий фон для пригод на природі та культурних досліджень. Крім того, села етнічних меншин Гуйчжоу, такі як Чжаосін і Сіцзян, пропонують відвідувачам зазирнути до традиційного способу життя та яскравих фестивалів. Завдяки своєму акценту на сталому туризмі та збереженні культури, Гуйчжоу приваблює все більше відвідувачів, які шукають справжніх культурних вражень.

Провінція Хайнань, розташована в тропічному раю на півдні Китаю на острові Хайнань, відома своїми чудовими пляжами, пишними тропічними лісами та розкішними курортами. Центр провінції, Хайкоу, і курортне місто Санья є популярними туристичними центрами для тих, хто шукає сонця, пропонують безліч водних видів спорту та дозвілля. Крім того, культурні пам'ятки Хайнаня, такі як зона культурного туризму Наньшань і стародавнє місто Веньчан, дають змогу зрозуміти багату історію та спадщину провінції. Завдяки тропічному клімату та зручностям світового рівня Хайнань щороку приваблює мільйони туристів, зміцнюючи свою позицію головного напрямку в Південній туристичній зоні Китаю.

Центральна туристична зона Китаю, що включає автономний район Нинься-Хуей, район Чамдо, провінції Ганьсу, Шеньсі, Цінхай і Сичуань, пропонує захоплююче поєднання культурної спадщини, природних чудес та історичного значення.

Автономний район Нанься-Хуей, розташований на північному заході Китаю, відомий своїм унікальним поєднанням тибетської та ханьської культур. Центр району, Ланьчжоу, служить воротами до мальовничої річки Хуанхе та історичного музею провінції Ганьсу, який щорічно приваблює мільйони туристів. Крім того, монастир Лабранг у Сяхе та гроти храму Бінлінг

біля Йонцзіна є культурними скарбами, які пропонують уявлення про тибетський буддизм і стародавнє китайське мистецтво, що ще більше підвищує привабливість району для відвідувачів [44].

Район Чамдо, розташований у східній частині Тибетського автономного району, славиться своєю незайманою природною красою та багатою тибетською культурою. Пересічена місцевість району та священні гори, такі як Джомолхарі та Кайлаш, приваблюють як паломників, так і любителів пригод. Крім того, традиційні тибетські села та монастирі Чамдо, включаючи монастир Ганден і монастир Рівоче, дають відвідувачам змогу зазирнути в духовну спадщину району та багатовікові традиції.

Провінція Ганьсу, розташована вздовж стародавнього Шовкового шляху, відома своєю історичною значущістю та культурною спадщиною. Гроти Могао в Дуньхуані внесені до списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО з їх складним буддійським мистецтвом і фресками приваблюють тисячі відвідувачів щороку. Крім того, стародавні міста Шовкового шляху Ганьсу, такі як Цзяюйгуань і Чжан'є, пропонують захоплюючий погляд на минуле Китаю як центру торгівлі та культурного обміну. Завдяки багатству історичних пам'яток і культурних реліквій Ганьсу залишається найкращим напрямком у центральній туристичній зоні Китаю.

Провінція Шеньсі, де розташована стародавня столиця Сіань, відома своєю багатою історією та історичними дивами. Терракотова армія, внесена до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, виявлена біля гробниці імператора Цінь Ши Хуан, є свідченням імперського минулого та мистецьких досягнень району. Крім того, історичні пам'ятки Шеньсі, такі як стародавня міська стіна Сіаню та Велика пагода диких гусей, пропонують відвідувачам подорож династичною історією та культурною спадщиною Китаю, щороку приваблює багато туристів [29].

Провінція Цінхай, розташована на північно-східному схилі Тибетського плато, славиться своїми дивовижними природними ландшафтами та різноманітними культурами етнічних меншин. Озеро Цінхай, найбільше

внутрішнє солоне озеро Китаю, є популярним місцем для спостереження за птахами, фотографування та відпочинку на природі. Крім того, тибетські буддійські монастирі провінції такі, як Кумбум і Таер, пропонують відвідувачам духовний відпочинок і культурне занурення. Своєю спокійною красою та культурним багатством Цинхай приваблює все більше туристів.

Провінція Сичуань, відома як «Країна достатку», пропонує безліч природних чудес, культурних пам'яток і кулінарних вишукувань. Долина Цзючжайгоу, внесена до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, з її барвистими озерами та каскадними водоспадами є одним із найцікавіших місць для любителів природи та фотографів. Крім того, культурна спадщина Сичуаня, включно з дослідницькою базою Ченду з розведення великих панд і гігантським Буддою в Лешані, дає відвідувачам можливість ознайомитися з китайською історією та традиціями. Завдяки різноманітним пам'яткам і яскравій культурі Сичуань продовжує залишатися улюбленим місцем у центральній туристичній зоні Китаю.

Західна туристична зона Китаю, що включає Тибетський автономний район і Синьцзян-Уйгурський автономний район, представляє унікальне поєднання культурної спадщини, етнічного розмаїття та історичного значення.

Тибетський автономний район, відомий як «Дах світу», відомий своєю давньою спадщиною тибетського буддизму, приголомшливими ландшафтами та унікальними культурними традиціями. В останні роки в Тибеті відбувся значний розвиток туристичної інфраструктури, покращені транспортні мережі та умови розміщення, що обслуговують зростаючу кількість відвідувачів. Основні визначні пам'ятки Тибету включають палац Потала, який входить до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, храм Джоканг і священна гора Кайлас. Крім того такі культурні фестивалі, як Лосар (тибетський Новий рік) і Сага Дава, пропонують відвідувачам можливість зануритися в тибетську культуру та традиції [43].

Синьцзян-Уйгурський автономний район, розташований на північному заході Китаю, відомий своєю етнічною різноманітністю, історією Шовкового шляху та захоплюючими краєвидами. В останні роки в Синьцзяні спостерігався швидкий розвиток туристичної інфраструктури зі створенням туристичних об'єктів та транспортних мереж. Основні визначні пам'ятки Синьцзяна включають стародавнє місто Кашгар, мальовниче озеро Каракуль і об'єкти Шовкового шляху, внесені до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, Турпан і Дуньхуан. Крім того, яскрава уйгурська культура Синьцзяну представлена традиційною музикою, танцями та кухнею, пропонує відвідувачам унікальний культурний досвід.

2.2. Аналіз та оцінка туристичних зон та районів

Китай є одним із найпопулярніших туристичних напрямків у світі, до його міст і пам'яток щороку стікаються мільйони відвідувачів з усієї земної кулі. Лише у 2019 році Китай привабив 145,31 мільйона відвідувачів, які принесли 130 мільярдів доларів США від туризму. З цих туристів 31,23 мільйона були іноземними мандрівниками, а 155 мільйонів громадян Китаю того ж року здійснили виїзні поїздки за кордон [44].

Середні витрати на одного іноземного відвідувача становили 884,62 доларів США, і загалом за цей період було 299 мільйонів ночівель іноземних гостей, а також 39 тис зареєстрованих туристичних агентств, які обслуговували їх у межах кордонів Китаю. За оцінками, минулого року на Гонконг і Макао припадає понад 50% усіх туристів, які прибули до материкового Китаю, а також 5,5 мільйона громадян США, що робить їх четвертим за популярністю напрямком у світі після Франції, Іспанії та Сполучених Штатів відповідно. Статистика ЮНВТО опублікована у 2020 році.

Крім того, минулого року дохід від внутрішнього туристичного ринку досяг 660 мільярдів доларів США, а до 2025 року очікується 10 мільярдів поїздок [46].

Значною зміною в туристичному ландшафті Китаю є посилення уваги до культурного туризму, де традиційна спадщина бездоганно переплітається з сучасними подорожами. Оскільки нація зберігає та шанує свої багаті історичні та культурні скарби, сплеск культурного туризму, як-от захоплюючий досвід та інтерактивні обміни, посідає центральне місце.

Ця тенденція особливо виражена у сфері внутрішнього туризму, де мандрівники стікаються до місць культурної спадщини та культурних пам'яток, щоб глибше зрозуміти багату спадщину Китаю.

Крім того, розвиток індустрії культури та туризму становить важливу складову зусиль Китаю зі зміцнення культурної довіри. Цьому сектору приділяється значна увага з боку уряду, про що свідчать такі політики, як «14-й п'ятирічний план розвитку культури» та «14-й п'ятирічний план розвитку індустрії туризму». Така політика стимулює інтеграцію культури та туризму, збільшує пропозицію продуктів культурного туризму та підвищує якість таких пропозицій.

У 2023 році помітна зміна туристичних переваг серед китайських туристів висунула оздоровчий туризм на передній план. Китайські мандрівники сьогодні віддають перевагу напрямкам, які пропонують поєднання сонячних пляжів і цілісного відпочинку.

Ця змінна тенденція спонукала такі напрямки, як Хайнань, активно адаптуватися, удосконалюючи свої пропозиції. Завдяки вдосконаленню послуг оздоровчого туризму та зосередженню уваги на залученні студентів і молоді, що подорожує, центр Хайнаня Хайкоу та курортне місто Санья позиціонують себе як головний напрямок для тих, хто шукає омолодження та догляду за собою під час своїх подорожей.

Зростання оздоровчого туризму відображає ширшу зміну пріоритетів китайських мандрівників, оскільки вони шукають напрямки, які не лише

забезпечують мальовничу красу, але й підтримують їхнє фізичне та психічне благополуччя [36].

Індустрія туризму Китаю різко еволюціонувала завдяки поєднанню технологій і зміни споживчих вимог. У 2023 році туризм відзначається зростаючим акцентом на вдосконаленому технологіями досвіді, який задовольняє мінливі уподобання сучасних мандрівників, на чому можуть вчитися іноземні туристичні компанії та інвестори.

Розумні прилади та інтеграція Інтернету - тенденція розвитку туризму в Китаї демонструє інтеграцію розумних пристроїв та Інтернету речей (IoT) у подорожі. Тепер мандрівники можуть персоналізувати своє середовище та зустрічі за допомогою програм для смартфонів. Інновації варіюються від розумних готельних номерів, які регулюють освітлення, температуру та атмосферу, до транспорту з підтримкою Інтернету речей, що забезпечує оновлення в реальному часі, підвищуючи комфорт і ефективність.

Занурення у віртуальну та доповнену реальність - технічно підковані китайські мандрівники все частіше шукають захоплюючих зустрічей. Віртуальна та доповнена реальність (VR/AR) посіли центральне місце, дозволяючи туристам досліджувати історичні пам'ятки, культурні пам'ятки та природні дива за допомогою віртуальних турів, які вдихають життя в напрямки. Це не лише покращує залучення, але й служить потужним інструментом для маркетингу цільового призначення [35].

Безперебійні безконтактні послуги та цифрові платежі стали невід'ємною частиною технологічно вдосконаленої туристичної сфери Китаю. Мандрівники можуть переміщатися між такими точками взаємодії, як реєстрація, охорона, ресторани та покупки з мінімальною фізичною взаємодією. QR-коди зробили революцію в методах оплати, дозволивши здійснювати транзакції через смартфони та позбавивши потреби у фізичній валюті чи картках, відповідно до тенденції безготівкового суспільства в країні.

Величезний і різноманітний ландшафт Китаю охоплює безліч туристичних зон і районів, кожна з яких пропонує унікальні пам'ятки та

враження для відвідувачів. Аналіз та оцінка цих туристичних зон має важливе значення для розуміння їхнього потенціалу, сильних сторін та викликів у розвитку туризму.

Північний туристичний район, який включає автономний район та три провінції, відомі своєю багатою культурною спадщиною та природними ландшафтами. Цей район пропонує можливості для культурного туризму з такими пам'ятками, як історичні місця та традиції етнічних меншин. Проте виклики включають розвиток інфраструктури та сезонні коливання, що впливають на туристичні потоки.

Східний туристичний район який включає 11 провінцій, що характеризуються гамірними міськими центрами та історичними пам'ятками. Цей район ідеально підходить для міського туризму та дослідження культурної спадщини з такими знаковими пам'ятками, як стародавні міста та класичні сади. Проблеми туризму включають управління натовпом і збереження історичної автентичності в умовах швидкої урбанізації.

Південний туристичний район який включає 3 автономних райони та 3 провінції, відомий своїми тропічними пейзажами та яскравою культурою. Цей район пропонує можливості для пляжного туризму, культурного занурення та екологічного туризму. Проблеми включають збереження навколишнього середовища та збалансованість розвитку туризму з місцевими засобами існування та традиціями.

Центральний туристичний район який включає автономну область, район та 4 провінції, відомий своєю природною красою та історичним значенням. Цей район пропонує можливості для пригодницького туризму, досвіду паломництва та дослідження культурної спадщини. Проблеми включають збереження крихких екосистем і пом'якшення впливу масового туризму на культурні об'єкти.

Західний туристичний район включає такі райони, як Тибет і Сіньцзян, що характеризуються унікальною етнічною культурою та

захоплюючими пейзажами. Цей район пропонує можливості для культурного обміну, духовних подорожей та екологічного туризму. Проблеми включають повагу до місцевих звичаїв і традицій, збереження крихких екосистем і забезпечення відповідальної практики туризму.

При оцінці туристичних зон і районів Китаю необхідно враховувати кілька критеріїв [47]:

- оцінка багатства та автентичності культурних пам'яток, історичних місць та традиційних звичаїв у кожному районі;
- оцінка різноманітності та збереження природних ландшафтів, включаючи гори, річки, ліси та пустелі;
- вивчення наявності та якості транспорту, розміщення та зручностей для туристів;
- оцінка зусиль із захисту та збереження природних ресурсів, мінімізації забруднення та сприяння екологічно чистим практикам;
- аналіз внеску туризму в місцеву економіку, створення робочих місць і отримання доходу для громад;
- оцінка можливостей міжкультурної взаємодії, взаєморозуміння та оцінки різноманітних традицій і способів життя.

Проведемо SWOT-аналіз туристичних зон і районів Китаю, який необхідний для визначення сильних і слабких сторін, можливостей і загроз, пов'язаних з кожним напрямком у таблиці 2.2.. Цей аналіз має значення для стратегічного планування, прийняття рішень і сталого розвитку в індустрії туризму.

Таблиця 2.2.

SWOT-аналіз туристичних зон і районів Китаю

Туристичний район	Сильні сторони	Слабкі сторони	Можливості	Погрози
Північний	Багата культурна спадщина, Сильні історичні та археологічні пам'ятки	Суворі зими та обмежена туристична діяльність взимку	Розробка пропозицій зимового туризму	Сезонні коливання кількості відвідувачів через погоду

Туристичний район	Сильні сторони	Слабкі сторони	Можливості	Погрози
	Близькість до таких великих міст, як Пекін і Тяньцзінь	Обмежені природні пам'ятки порівняно з іншими районами	Розширення транспортної інфраструктури	Деградація навколишнього середовища через надмірний туризм
Східний	Сучасна інфраструктура та транспортні мережі	Великі натовпи туристів у популярних місцях	Диверсифікація туристичних продуктів за межі великих міст	Забруднення та погіршення навколишнього середовища
	Економічні центри, такі як Шанхай і Ханчжоу	Обмежені природні ландшафти	Використання технологій	Конкуренція з іншими світовими туристичними напрямками
	Доступ до прибережних зон і водних атракціонів	Мовні бар'єри для міжнародних туристів	Розвиток практик сталого туризму	Вразливість до стихійних лих, таких як тайфуни
Південний	Мальовничі пейзажі, включаючи карстові гори та пляжі	Інфраструктурні прогалини в сільській місцевості	Розвиток ініціатив екотуризму та природних заповідників	Шкода природним екосистемам від надмірного туризму
	Культурне розмаїття з групами етнічних меншин	Обмежені міжнародні рейси в деяких напрямках	Інвестиції в заклади гостинності та розміщення	Політична нестабільність і проблеми безпеки в деяких районах
	Теплий клімат протягом усього року	Проблеми з доступністю у віддалених районах	Програми демонстрації місцевих традицій	Спалахи захворювань і кризи здоров'я
Центральний	Багата культурна спадщина з древніми столицями та реліквіями	Обмежена обізнаність і порівняно з іншими зонами	Просування культурних фестивалів та заходів	Обмежена транспортна інфраструктура у віддалених районах
	Природні ландшафти, включаючи гори та річки	Проблеми з інфраструктурою	Розвиток інфраструктури для покращення доступності	Економічні відмінності між містом і селом
	Потенціал для пригодницького туризму	Сезонні коливання погоди	Співпраця з сусідніми провінціями для спільного туризму	Стихійні лиха, такі як землетруси та зсуви
Західний	Унікальна тибетська культура та ландшафти	Обмежена доступність через пересічену місцевість	Популяризація традиційної тибетської культури	Політична делікатність навколо тибетської автономії

Туристичний район	Сильні сторони	Слабкі сторони	Можливості	Погрози
	Захоплююча природна краса з горами та плато	Обмежена туристична інфраструктура та послуги	Інвестиції в розвиток інфраструктури для зростання туризму	Деградація навколишнього середовища через промислову діяльність
	Екотуристичний потенціал національних парків і заповідників	Проблеми зі здоров'ям, пов'язані з висотою, у високогірних районах	Відкриття заборонених зон для туризму	Культурні зіткнення та напруженість між етнічними групами

Цей SWOT-аналіз висвітлює різноманітні сильні та слабкі сторони, можливості та загрози, присутні в кожній туристичній зоні та районі Китаю. Виявляючи та враховуючи ці чинники, політики, органи управління туризмом і підприємства можуть розробити цільові стратегії для використання сильних сторін, подолання слабких сторін, використання можливостей і пом'якшення загроз, зрештою сприяючи сталому розвитку туризму та максимальному використанню потенціалу індустрії туризму Китаю.

Кожна зона пропонує унікальні пам'ятки та враження від історичних пам'яток та культурної спадщини до незайманих природних ландшафтів та етнічних традицій. Вирішуючи виклики та впроваджуючи практики сталого туризму, Китай може використовувати весь потенціал своїх туристичних зон, зберігаючи свою природну та культурну спадщину для майбутніх поколінь.

2.3. Аналіз та оцінка міст – найбільших туристичних центрів

У зв'язку з тим, що індустрія туризму в Китаї стрімко розвивається в останні роки, дуже важливо розуміти ключові чинники, що сприяють розвитку туризму у великих містах країни. Завдяки аналізу ключових параметрів, таких як кількість туристів, економічний розвиток, інфраструктура та культурна спадщина, це дослідження має на меті пролити світло на поточний стан і майбутні перспективи найбільших туристичних центрів Китаю.

Будучи одним із провідних світових туристичних напрямків, Китай може похвалитися численними містами, які щорічно приваблюють мільйони відвідувачів. Ці міста служать головними центрами культурних досліджень, історичних відкриттів і сучасних вражень. висвітливши їхні ключові пам'ятки, туристичну інфраструктуру та проблеми.

Пекін, столиця Китаю, є культурною та історичною скарбницею. Основні визначні пам'ятки включають знамениту Велику стіну, Заборонене місто, Храм Неба та Літній палац.

Добре розвинена транспортна мережа міста, включаючи Пекінський столичний міжнародний аеропорт і розгалужену систему метро, полегшує доступ для туристів. Проблеми включають забруднення повітря, перенаселеність популярних місць і збереження культурної спадщини в умовах швидкої урбанізації (Додаток А)[41].

Шанхай, світовий мегаполіс, відомий своїм сучасним розвитком та історичними пам'ятками. Набережна Вайтань, сад Юй, вежа «Східна перлина» та Шанхайський Діснейленд є одними з головних визначних пам'яток міста. Ефективна система громадського транспорту Шанхаю, включаючи поїзд Maglev і розгалужену мережу метро, підвищує мобільність відвідувачів. Проблеми включають затори на дорогах, мовні бар'єри для міжнародних туристів і збереження автентичності в умовах швидкого розвитку міст.

Сіань, стародавня столиця Китаю, славиться своєю Терракотовою армією, міською стіною та мусульманським кварталом. Ці історичні місця пропонують уявлення про багату культурну спадщину Китаю та історію імперії. Компактний центр міста Сіань і добре збережена старовинна архітектура сприяють пішим екскурсіям і дослідженням. Проблеми включають баланс між розвитком туризму та збереженням культури, керуванням натовпом людей у популярних пам'ятках та покращенням інфраструктури міжнародного туризму.

Ченду, центр провінції Сичуань, славиться своїм спокійним способом життя, гострою кухнею та дослідницькою базою великих панд. Невимушена атмосфера міста, культура чайних і вистави сичуаньської опери приваблюють як вітчизняних, так і іноземних туристів. Зручне транспортне сполучення Ченду, включаючи міжнародний аеропорт Ченду Шуанлю та розгалужену мережу автобусів, полегшує пересування в межах міста та до прилеглих пам'яток, таких як долина Цзючжайгоу. Проблеми включають екологічну стійкість, збереження традиційних околиць і сприяння культурному розмаїттю за межами туризму, охорона і збереження панд [43].

Гуйлін, розташований у Гуансі-Чжуанському автономному районі, славиться мальовничими карстовими ландшафтами, круїзами по річці Лі та печерою Очеретяної флейти. Природна краса та спокій міста пропонують відпочинок від міського життя, приваблюють любителів природи та фотографів.

Туристична інфраструктура Гуйліня, включаючи міжнародний аеропорт Гуйлін Лянцзян і мальовничі шосе, забезпечує зручний доступ до навколишніх визначних пам'яток, таких як Яншо та рисові тераси Лунцзі. Проблеми включають управління потоком туристів, збереження екологічної цілісності та диверсифікацію туристичних пропозицій за межі мальовничих ландшафтів.

Юньнань, розташований на південному заході Китаю, пропонує різноманітний і барвистий ландшафт, починаючи від засніжених гір і закінчуючи тропічними лісами.

Зі старовинними містами та захоплюючими селами меншин Юньнань приваблює відвідувачів завдяки своїй багатій історії, культурному розмаїттю та приємному клімату. Він відомий своїми етнічними меншинами, унікальними звичаями та яскравими фестивалями.

Тибет, який часто називають «дахом світу», є місцем мрії багатьох мандрівників з його багатою тибетською культурою, приголомшливими

ландшафтами та духовним значенням. Відвідувачі Тибету можуть відчути автентичну тибетську архітектуру, величезні луки та незайману природну красу. Спокійна атмосфера району та священні місця роблять його ідеальним місцем для духовного відпочинку та культурних досліджень [28].

Чжанцзяцзе славиться своїми захоплюючими гірськими вершинами, чистими струмками та густими лісами, що робить його одним із наймальовничіших районів Китаю. Унікальний карстовий ландшафт району, представлений у мальовничому районі Вулін'юань, який входить до списку ЮНЕСКО, приваблює любителів природи, туристів і фотографів з усього світу.

Хуаншань відомий як «Жовті гори» славиться своєю легендарною природною красою, включаючи моря хмар, скелі дивної форми та стародавні сосни. Мальовничі ландшафти району, гарячі джерела та об'єкти культурної спадщини роблять його популярним місцем для піших прогулянок, фотографій і культурних досліджень.

Сямень, розташований на південно-східному узбережжі Китаю, відомий своїми чудовими морськими пейзажами, приємним кліматом і культурою Хакка.

Прибережні сади міста, старовинні будівлі тулоу та місце зйомок Мулан пропонують відвідувачам поєднання природної краси та культурної спадщини. Близькість Сямень до моря також робить його популярним місцем для пляжників і любителів водних видів спорту.

Шанхай, Сучжоу та Ханчжоу - ці міста, з'єднані високошвидкісними поїздами, пропонують унікальне поєднання стародавньої культури та сучасності.

Шанхай, найбільш космополітичне місто Китаю, демонструє хмарочоси, історичні пам'ятки та бурхливе нічне життя. Сучжоу та Ханчжоу відомі своїми класичними садами, тихими водними містами та мальовничим Західним

озером, що приваблює відвідувачів, які шукають спокою серед міської метушні.

Місто Ханчжоу відкриває можливість зазирнути в майбутнє технологічного туризму. На Західному озері Ханчжоу, об'єкті Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, тепер є інтерактивні кіоски, які надають відвідувачам історичний контекст, віртуальні гідів та допомогу в навігації. Ці цифрові вдосконалення ідеально поєднуються з безтурботним природним ландшафтом, збагачуючи культурний досвід.

Подібним чином Китайське національне туристичне бюро використовує VR для транспортування потенційних мандрівників до знакових місць. Завдяки ефекту занурення у віртуальну реальність люди можуть віртуально досліджувати Велику стіну, Терракотову армію та інші відомі місця, викликаючи бажання мандрувати та спонукаючи до планування подорожей [21].

При оцінці цих великих туристичних центрів такі чинники, як клімат, кількість туристів, особливості туристичного центру та культурне значення відіграють вирішальну роль у визначенні їх привабливості та привабливості для туристів. Кожне місто пропонує особливий досвід, від ознайомлення з китайською культурою до природної краси, задовольняючи різноманітні інтереси та вподобання туристів.

У таблиці 2.3. представлені ключові показники, пов'язані з туризмом у різних містах Китаю, які дають цінну інформацію про масштаби та економічний вплив туризму в кожному місті, а також про склад відвідувачів.

Таблиця 2.3.

Показники туризму у великих містах Китаю

Місто	Приблизна кількість туристів на рік (млн.)	Дохід від туризму у на рік (млрд. дол. США)	Кількість іноземних туристів (млн.)	Кількість внутрішніх туристів (млн.)	Рівень заповнюваності готелів (%)	Середні щоденні витрати на одного туриста (дол. США)
Пекін	5,2	2,1	1,4	3,8	70,0	150,0
Шанхай	5,6	2,3	1,8	3,8	75,0	170,0
Гонконг	1,2	1,8	0,5	0,8	80,0	250,0
Сіань	0,9	0,5	0,2	0,8	60,0	120,0
Гуанчжоу	1,5	0,7	0,2	1,3	65,0	140,0
Шеньчжень	1,3	0,9	0,3	1,0	70,0	160,0
Ченду	1,1	0,6	0,9	0,2	55,0	130,0
Чунцин	0,9	0,5	0,5	0,4	50,0	110,0
Ханчжоу	1,3	0,8	0,1	1,2	65,0	150,0
Гуйлін	0,6	0,4	0,1	0,5	60,0	100,0

Джерела: [21; 28;45;46]

Переглядаючи надані туристичні показники для великих міст Китаю, можна зробити кілька ключових висновків:

- Пекін і Шанхай лідирують як за розрахунковою кількістю туристів на рік, так і за річним доходом від туризму. Це свідчить про те, що ці міста є основними туристичними центрами з надійною інфраструктурою та пам'ятками, які приваблюють як внутрішніх, так і іноземних відвідувачів, високі доходи від туризму вказують на значний економічний внесок туристичного сектору.

- Шанхай виділяється більшою кількістю іноземних туристів порівняно з іншими містами. Це можна пояснити його статусом як глобального фінансового центру та його популярністю як місця для бізнесу та відпочинку серед міжнародних туристів. Гонконг також приваблює значну кількість

іноземних туристів, ймовірно, через його унікальний статус як міжнародного фінансового та культурного центру.

- Гонконг має найвищий рівень заповненості готелів серед перелічених міст – 80%. Це вказує на високий попит на житло в місті, можливо, зумовлений його компактними розмірами та статусом головного місця для бізнесу та відпочинку. Слідом за ним йде Шанхай із показником заповненості 75%, що також відображає його популярність серед туристів.

- Гонконг знову виділяється з найвищими середніми щоденними витратами на одного туриста в 250 доларів США, тобто туристи в Гонконзі, як правило, витрачають більше на проживання, харчування, покупки та інші види діяльності порівняно з туристами в інших містах. Шанхай і Шеньчжень також мають відносно високі середні щоденні витрати, що вказує на те, що вони пропонують різноманітні та високоякісні туристичні враження.

- Існують помітні відмінності в показниках туризму в містах. У той час як Пекін і Шанхай домінують з точки зору обсягу туристів і доходів, інші міста, такі як Сіань, Гуйлінь і Чунцин, мають нижчі цифри, але все ще роблять свій внесок у загальний розвиток туризму.

Загалом, ці показники підкреслюють важливість туризму як основного двигуна економічного зростання та розвитку великих міст Китаю.

Аналіз зазначених показників дав можливість розробити бальну оцінку китайських міст - найбільших туристичних центрів за деякими параметрами, яка відображена у таблиці 2.4.

Таблиця 2.4.

Оцінка китайських міст - найбільших туристичних центрів

Місто	Тур. район	Кількість туристів	Екон. розвиток	Екологія	Культурна спадщина	Транспорт	Проживання	Безпека	Заклади для дозвілля
Пекін	Північний	9	8	7	9	9	8	9	8
Шанхай	східний	9	9	6	8	9	8	9	8
Гонконг	Південний	9	9	7	8	9	9	9	9
Сіань	Центральний	8	7	6	9	7	7	8	6
Гуанчжоу	Південний	8	8	7	8	8	8	8	8
Шеньчжень	Південний	8	9	7	7	9	8	9	8
Ченду	Південний	8	6	8	7	7	7	8	8
Чунцин	Центральний	8	7	7	8	8	7	8	7
Ханчжоу	східний	8	8	7	8	8	8	8	8
Гуйлінь	Південний	7	5	9	8	6	6	7	7

Джерело: [21; 28;45;46]

Оцінка міст здійснювалася по десятибальній шкалі по восьми параметрах. Ці параметри охоплюють важливі аспекти розвитку туризму та досвід відвідувачів, зокрема: кількість туристів, екологію, транспорт, стійкість і безпеку. Бали були призначені на основі відносної ефективності кожного міста в цих областях, враховуючи такі чинники, як якість інфраструктури, рівень забруднення навколишнього природного середовища, культурна спадщина та заходи безпеки.

Оцінки є суб'єктивними та базуються на різних чинниках, які вважаються важливими для розвитку туризму та досвіду відвідувачів. Дані, використані для оцінки, були отримані з багатьох джерел, включаючи офіційну туристичну статистику, урядові звіти, наукові дослідження та думки експертів. Суб'єктивний характер пов'язаний з тим, що кожен параметр оцінюється на основі якісних і кількісних даних, які можуть відрізнятися за надійністю і точністю. Крім того, вага, присвоєна кожному параметру, базується на досвіді та судженні оцінювача, враховуючи відносну важливість

різних чинників у визначенні загального туристичного потенціалу та привабливості міста.

Наприклад, кількість туристів базується на офіційній статистиці відвідувачів, наданій туристичними органами, яка дає вказівку на популярність міста та туристичну інфраструктуру. Економічний розвиток оцінюється через такі показники, як ВВП на душу населення, зайнятість у туристичному секторі та інвестиції в туристичну інфраструктуру.

Екологічні чинники оцінюються за наявністю зелених насаджень, природоохоронними зусиллями, показниками якості повітря та води. Культурна спадщина оцінюється за кількістю об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО, історичних пам'яток, музеїв і культурних фестивалів.

Загалом, хоча процес підрахунку балів передбачає певний ступінь суб'єктивності, він базується на аналізі та оцінках на основі даних, щоб забезпечити комплексну оцінку туристичного потенціалу та привабливості кожного міста.

Після проведення бальної оцінки китайських міст – найбільших туристичних центрів, видно, що найбільшу кількість балів набрали такі міста, як Пекін, Шанхай і Гонконг. Ці міста продемонстрували високі показники за багатьма параметрами, включаючи кількість туристів, економічний розвиток, інфраструктуру, культурну спадщину, безпеку та можливості для відпочинку. Вони мають розвинену туристичну інфраструктуру, багаті культурні пропозиції та активну економічну діяльність, що робить їх дуже привабливими напрямками як для внутрішніх, так і для іноземних відвідувачів.

З іншого боку, найменшу кількість балів набрали такі міста, як Гуйлінь, Чунцин і Сіань. Хоча ці міста мають унікальні пам'ятки та культурну спадщину, вони можуть зіткнутися з такими проблемами, як обмежена туристична інфраструктура, сезонні обмеження та мовні бар'єри. Крім того, такі чинники, як погіршення навколишнього середовища, проблеми безпеки та

економічні відмінності, можуть вплинути на їх загальну привабливість і конкурентоспроможність як туристичних центрів.

Висновки до розділу 2

Отже, схема туристичного районування Китаю ефективно класифікує різноманітні райони Китаю на окремі туристичні зони, кожна зі своїми унікальними пам'ятками та характеристиками, що полегшує цілеспрямоване планування та розвиток.

Крім того, схема підкреслює багате розмаїття туристичних пропозицій Китаю, починаючи від об'єктів культурної спадщини та природних ландшафтів до міських центрів і прибережних напрямків. Визнаючи та просуваючи унікальні активи кожного району, схема допомагає продемонструвати широту та глибину туристичного потенціалу Китаю.

Деякі райони можуть зіткнутися з проблемами, такими як обмежена інфраструктура, погіршення навколишнього середовища або сезонні коливання кількості відвідувачів.

Крім того, оцінка міст у цих районах висвітлює сильні та слабкі сторони окремих туристичних центрів. Такі міста, як Пекін, Шанхай і Гонконг, стають головними туристичними центрами, які можуть похвалитися великою кількістю відвідувачів, значними доходами від туризму та надійною інфраструктурою. З іншого боку, такі міста, як Гуйлінь, Чунцин і Сіань, стикаються з такими проблемами, як обмежена інфраструктура, сезонні обмеження та мовні бар'єри, що впливає на їх загальну конкурентоспроможність як туристичних напрямків.

Використовуючи різноманітні туристичні пропозиції в районах Китаю та оптимізуючи досвід відвідувачів у своїх містах, країна може ще більше зміцнити свої позиції як провідного світового туристичного напрямку.

РОЗДІЛ 3. РЕГІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ КИТАЮ В СИСТЕМІ ТУРИСТИЧНИХ ЗОН ТА РАЙОНІВ

3.1. Актуальні проблеми розвитку туризму та шляхи їх вирішення

Глобальна індустрія туризму стала свідком значного зростання, а Китай став лідером у цьому секторі. Однак китайський туризм стикається з проблемами, пов'язаними з якістю послуг, організацією ринку, впровадженням технологій і втратою частки ринку. Також до них належать проблеми з якістю туристичних послуг, обмежена різноманітність продуктів і форматів, неорганізований ринок, недостатнє використання технологій у туристичному секторі та втрата частки високого класу на ринку за кордоном [33].

Умовно кажучи, індустрія туризму в Китаї традиційно значною мірою покладається на різноманітні історичні та культурні надбання країни та багаті природні ресурси, якими володіє країна [40]. Однак неконтрольоване використання цих ресурсів, зокрема природних ландшафтів та історичних пам'яток, спричинило значне погіршення навколишнього середовища, негативно впливаючи на соціальні та економічні аспекти та перешкоджаючи прогресу сталого розвитку. Крім того, мандат на досягнення помірно процвітаючого суспільства призвів до встановлення більш суворих критеріїв для розвитку індустрії туризму, що призвело до більш суворих правил [32]. Підвищені очікування споживачів, вимога до вищих стандартів якості, загострення глобальної конкуренції, вимоги до регіонального розвитку та необхідність модернізації промисловості є одними з багатьох тенденцій розвитку туризму в Китаї.

Також, не вистачає якісних туристичних вражень. У минулому більшість атракціонів зосереджувалися на обслуговуванні туристичних груп, залишаючи поза увагою інших типів відвідувачів. Але зараз люди хочуть

більше різноманітності та кращої якості, особливо з питань здоров'я та безпеки. Деякі місця не встигають за цими змінами, що призводить до таких проблем, як брудні готелі або погано керовані пам'ятки.

По-третє, багатьом туристичним районам бракує гарних умов і послуг. Це особливо вірно в сільській місцевості, де такі послуги, як доступ до Інтернету або гарне житло, обмежені. Крім того, потреби різних груп туристів не завжди задовольняються належним чином. Наприклад, літні туристи можуть хотіти інших речей, ніж молодші, але багато місць не пропонують варіантів, які задовольняють усіх [40].

Загалом, щоб покращити індустрію туризму, нам потрібно знайти способи диверсифікувати джерела доходу, забезпечити кращу якість досвіду та покращити умови та послуги для всіх типів відвідувачів.

Наприклад, замість того, щоб зосереджуватися лише на природі, туризм може залучити інтереси людей до спортивних подій для отримання емоційних вражень. Поєднання спортивних заходів з екскурсіями може залучити більше туристів. Такі події, як зимові Олімпійські ігри в Пекіні, привернули до цього району багато уваги та відвідувачів. Таке поєднання спорту та екскурсій може створити нові можливості для індустрії туризму.

Пристосовуючись до нових потреб споживачів, краще використовуючи технології та поєднуючи різні аспекти суспільства, галузь може розвиватися. Уряд має підтримувати бізнес політикою та законами, які сприяють сталому розвитку. Компанії також повинні впроваджувати інновації та адаптуватися до мінливих потреб туристів. Це тривалий процес, але за підтримки всіх індустрія туризму може відновитися.

Також Китай оприлюднив стратегію пожвавлення свого туристичного сектору та залучення більшої кількості іноземних туристів [49]. Ця ініціатива включає відновлення політики безвізового режиму та заходи щодо спрощення процедур поїздок і оплати.

Китай - країна, відома своїми різноманітними ландшафтами, багатою історією та яскравою культурою, протягом останніх років працює над

подоланням серйозної проблеми — залучення іноземних туристів. Пандемія COVID-19 ускладнила ці зусилля через обмеження на міжнародні поїздки. Тепер, після відкриття кордонів, уряд Китаю вживає заходів, щоб зробити відвідування країни більш привабливим і доступним для мандрівників у всьому світі.

29 вересня 2023 року Державна рада оприлюднила Повідомлення про кілька заходів для сприяння високоякісному розвитку індустрії туризму (далі – заходи), спрямованих на усунення деяких ключових перешкод, які стримували іноземних туристів [29]. Ці заходи спрямовані на проблеми безпеки, візові складності та унікальні платіжні системи країни, які часто створюють проблеми для іноземних відвідувачів.

Це пов'язано з тим, що індустрія туризму Китаю, яка колись була жвавою та невід'ємною частиною економіки Китаю, в останні роки стикається з безліччю перешкод для зростання.

Хоча кордони Китаю були обережно відкриті на початку 2023 року, іноземні мандрівники повільно поверталися до країни. Кілька чинників сприяли цьому млявому відновленню, включаючи громіздкий візовий процес, обмежені варіанти перельотів і складні системи цифрових платежів, призначені в основному для китайських користувачів. У 2019 році Південна Корея, росія, Японія, США та Австралія були одними з найбільших джерел іноземних туристів для Китаю, згідно з даними Міністерства торгівлі Китаю. Однак після пандемії залучення туристів із цих країн виявилось складним завданням.

В Китаї планують залучати іноземних туристів наступним чином [28]:

1. Оптимізація візової та митної політики

Знайомство з візовими та митними процедурами може бути перешкодою для іноземних мандрівників. Китай повністю усвідомлює цей виклик і прагне його вирішити. Ці заходи підкреслюють важливість підвищення ефективності оформлення віз за допомогою різних заходів, зокрема:

- цифровізація видачі віз: Китай розвиває свої цифрові можливості у видачі віз. Це не тільки підвищує зручність для мандрівників, але й узгоджується зі світовими тенденціями щодо цифрових проїзних документів.

- відновлення та розширення звільнень від віз: у зв'язку із скасуванням обмежень на подорожі, пов'язаних із COVID-19, Китай поступово відновлює різні звільнення від віз. Крім того, уряд активно вивчає можливості розширення списку країн, які мають право на безвізовий режим.

- підвищення ключової ролі портових віз і звільнення від сплати транзитних віз: портові візи, звільнення від сплати транзитних віз і звільнення від регіональних в'їзних віз є ключовими компонентами стратегії.

Поєднання цих запропонованих заходів може зіграти вирішальну роль у полегшенні митного оформлення, зробивши Китай більш привабливим напрямком для міжнародних мандрівників.

2. Відновлення міжнародного авіасполучення

Обмежена доступність міжнародних рейсів під час пандемії значно вплинула на прибуття іноземних туристів. Усвідомлюючи це, Китай активно працює над відновленням і розширенням міжнародного авіасполучення. Основна увага приділяється розширенню маршрутів з країнами, які є основними джерелами в'їзних туристів, і сусідніми країнами. Ця ініціатива є важливою не лише для залучення туристів, але й для активізації ділових подорожей і торгових зв'язків.

3. Полегшення платежів

Однією з найважливіших проблем, з якою стикаються іноземні туристи в Китаї, була складність платіжних систем, особливо цифрових, які в основному розроблені для китайських користувачів. Визнаючи важливість безперебійних платежів для мандрівників, заходи згадують майбутні плани щодо спрощення та покращення спрощення платежів.

Наприклад, WeChat нещодавно розширив свої функції, щоб дозволити іноземцям прив'язувати свої міжнародні картки до програми. Ця розробка значно покращила зручність цифрових платежів для іноземних відвідувачів,

узгоджуючи це з цілями уряду. Крім того, програма для цифрових юанів представила нове оновлення, оптимізоване для іноземних банківських карток, що стало ще одним кроком до спрощення процесів оплати для туристів. Ці досягнення є частиною ширшого набору ініціатив, спрямованих на покращення досвіду оплати для іноземних мандрівників.

4. Покращення послуг в'їзного туризму

Щоб забезпечити незабутні враження для іноземних туристів, Китай приділяє велику увагу вдосконаленню тих послуг, які спеціально обслуговують іноземних відвідувачів. У заходах перелічено декілька прикладів послуг, які будуть удосконалені, включаючи (але не обмежуючись ними) такі сфери, як: бронювання квитків; транспортування; проживання.

Крім того, існує прагнення посилити підтримку іноземних мов за допомогою навчальних програм для екскурсоводів та обслуговуючого персоналу. Також на порядку денному багатомовні вивіски та засоби вказівки в туристичних місцях, аеропортах, готелях і торгових зонах.

5. Оптимізація сервісів повернення податку на виїзд

Ці заходи пропонують оптимізувати послуги з відшкодування податку на виїзд, щоб зробити поїздку іноземним туристам більш комфортною та корисною. Таким чином, уряд прагне заохотити більше підприємств стати магазинами відшкодування податків, таким чином розширюючи асортимент товарів, які мають право на відшкодування податків.

6. Використання туристичних платформ

Ці заходи підкреслюють активне просування Китаєм туристичних платформ для сприяння міжнародній співпраці та розвитку бізнесу.

Культурно-туристичні підприємства та організації заохочуються до участі в різних міжнародних культурно-туристичних виставках. Крім того, уряд зацікавлений у залученні іноземних культурних і туристичних підприємств для інвестування в Китай.

Відновлення туристичного сектору має життєво важливе значення для відновлення після COVID-19, приносячи користь різним суміжним секторам і

сприяючи глобальній взаємодії. Зобов'язання Китаю поживавити туризм є ще одним способом зміцнення його руху до економічної відкритості.

3.2. Стратегії регіонального розвитку туризму на перспективу

У Китаї існує значна нерівність у розподілі доходів між внутрішніми та прибережними районами. Туризм розглядається як один із засобів сприяння регіональному економічному розвитку та подолання цієї нерівності. Багато внутрішніх напрямків мають природні переваги, які могли б стати основою для регіональної конкурентної переваги за наявності необхідних інших умов, але зазнали труднощів у відволіканні як внутрішніх, так і міжнародних відвідувачів від популярних туристичних маршрутів [50].

Базуючись на схемі туристичного районування Китаю, Стратегія регіонального розвитку туризму в Китаї на 2024-2026 роки може бути розроблена з урахуванням унікальних характеристик і можливостей, які надає кожен туристичний район. Ось п'ять стратегій, які слід розглянути:

Після трирічної перерви в закордонних подорожах китайські туристи тепер жадають високоякісних вражень у знайомих місцях.

Вони виходять за рамки традиційних покупок і огляду визначних пам'яток, висловлюючи гострий інтерес до розваг і пропозицій для досвіду. Тематичні парки, культурні заходи, водні види спорту, снігові види спорту та шоу є одними з популярних заходів.

Ключ у тому, щоб запропонувати автентичний досвід, який резонує з бажанням китайських мандрівників зануритися в особливості життя в різних туристичних районах, зберігаючи при цьому відтінок знайомства.

Компанії повинні використовувати глибокі знання клієнтів, щоб розробляти пропозиції, які забезпечують баланс між доступністю та автентичністю, забезпечуючи комфортний, але захоплюючий досвід.

Також соціальні медіа, зокрема короткі відео, стали основним джерелом натхнення для подорожей для всіх вікових груп. Туристичні компанії

скористалися цією тенденцією, запустивши захоплюючі короткі туристичні маршрути, максимізуючи охоплення та залучення.

Наприклад, зростаюча тенденція прогулянок містом, коли ознайомлення з містом здійснюється виключно пішки, не тільки привернула увагу місцевих жителів, але й викликала значний розголос на різних платформах соціальних мереж. Китайські користувачі мережі охоплюють цю форму досвідчених подорожей, і компанії можуть використовувати соціальні мережі, щоб відповідати їхнім уподобанням [27].

Такі платформи, як Douyin, китайський аналог TikTok, стали свідками зростання «контенту для прогулянок містом». Нещодавнє відео, яке демонструє міські прогулянкові маршрути в Гуанчжоу, зібрало понад 171 000 лайків і потрапило до списку улюблених 72 000 глядачів [30].

Крім того, Xiaohongshu, відома платформа для обміну інформацією про стиль життя в Китаї, повідомила про значне 30-кратне збільшення пошукових запитів, пов'язаних із прогулянками містом, протягом першої половини 2023 року порівняно з попереднім роком.

Підприємства можуть використовувати платформи соціальних мереж, щоб зв'язатися з потенційними китайськими туристами, використовуючи захоплюючий контент та інноваційні кампанії, щоб викликати їх інтерес. Створення сильної присутності на таких платформах, як TikTok, і взаємодія з впливовими особами можуть значно підвищити видимість.

Китайські мандрівники, які розуміються на техніці, тісно пов'язані з цифровим світом, і такі інтернет-гіганти, як WeChat і Alipay, відіграють ключову роль у їх повсякденному житті. Іноземні компанії можуть використовувати існуючі цифрові екосистеми, а не починати з нуля [27].

Наприклад, амстердамський аеропорт Схіпхол пропонує міні-програму WeChat, яка надає інформацію про аеропорт, включаючи покупки безмитної торгівлі та планування подорожей. Alipay Alibaba, відомий своїми можливостями мобільних платежів, співпрацює з агентствами з

відшкодування податків, щоб спростити процес відшкодування податків для китайських мандрівників.

Такі цифрові інновації підвищують зручність і швидко стають очікуваною нормою.

Навігація в ландшафті розповсюдження подорожей Китаєм може бути складною, оскільки вона охоплює різноманітні канали, такі як туристичні онлайн-агентства (ОТА), туристичні онлайн-портали (ОТР) і традиційні туристичні агентства. Щоб максимально використати цей ландшафт, компанії можуть розглянути можливість застосування каналів D2C [48].

Використовуючи платформи соціальних мереж і офіційні платформи брендів, компанії можуть створити переконливу ціннісну пропозицію, яка резонує з китайськими мандрівниками. Інвестиції в канали D2C не тільки покращують брендинг, але й сприяють прямій взаємодії з потенційними туристами, створюючи персоналізований і привабливий підхід.

Базуючись на схемі туристичного районування Китаю, пропонуємо стратегію регіонального розвитку туризму в Китаї з урахуванням унікальних характеристик і можливостей, які надає кожен район [52;9;21;27;30].

1. Північний туристичний район.

Стратегія - покращення культурних і природних пам'яток:

- зосередитись на просуванні багатой культурної спадщини та природних ландшафтів Приморської туристичної зони, включаючи луки Внутрішньої Монголії, історичні місця Ляонін.

- розробити тематичні туристичні маршрути, що висвітлюють місцеві традиції, такі як досвід кочової культури у Внутрішній Монголії.

- інвестувати в розвиток інфраструктури для покращення доступності та зручностей для відвідувачів у ключових туристичних напрямках.

- співпрацювати з місцевими громадами для розробки ініціатив сталого туризму, які зберігають культурну автентичність і підтримують місцеві засоби до існування.

- використовувати цифровий маркетинг і просування, щоб залучити вітчизняних і іноземних туристів до різноманітних пам'яток Приморської туристичної зони.

2. Східний туристичний район.

Стратегія - культурно-історичне занурення:

- використовувати багату історичну та культурну спадщину східних провінцій, включаючи стародавні столиці, такі як Сіань і Нанкін, а також об'єкти Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, такі як Гранд-канал.

- розвивати досвід культурного туризму, наприклад стежки спадщини, екскурсії музеями та традиційні ремісничі майстерні, щоб залучити відвідувачів і продемонструвати спадщину району.

- сприяти ініціативам екотуризму в мальовничих районах, таких як гора Тай і Хуаншань, щоб заохочувати практику екологічних подорожей.

- покращити зв'язок і транспортну інфраструктуру, щоб полегшити подорожі східними провінціями.

- сприяти співпраці між зацікавленими сторонами туризму, місцевими органами влади та культурними установами для створення інтегрованих туристичних продуктів і досвіду.

3. Південний туристичний район.

Стратегія - диверсифікований природний та пригодницький туризм:

- розвивати користування різноманітними природними ландшафтами Південної туристичної зони, включаючи карстові гори Гуансі, тропічні пляжі Хайнань і культури етнічних меншин Юньнань і Гуйчжоу.

- розвивати види пригодницького туризму, такі як піші прогулянки, їзда на велосипеді та водні види спорту, щоб залучити шукачів пригод у район.

- сприяти культурному досвіду етнічних меншин, включаючи фестивалі, традиційні вистави та демонстрації ремесел, щоб продемонструвати культурне розмаїття району.

- інвестувати в екологічно чисту туристичну інфраструктуру та практики сталого туризму, щоб захистити крихкі екосистеми та мінімізувати вплив на навколишнє середовище.

- співпрацювати з місцевими громадами та групами корінного населення, щоб забезпечити справедливий розподіл переваг туризму та зберегти культурну автентичність.

4. Центральний туристичний район.

Стратегія - високогірний та культурний туризм:

- використовувати унікальні природно-культурні та географічні особливості цього району, включаючи місця Шовкового шляху Ганьсу та Цинхай та культури етнічних меншин Сичуані.

- розробляти нішеві туристичні продукти, такі як духовні відпочинки, паломницькі тури та тибетський культурний досвід, щоб задовольнити нішеві ринки, які прагнуть справжнього культурного занурення.

- сприяти високогірному пригодницькому туризму, такому як трекінг, альпінізм і спостереження за дикою природою, щоб отримати приголомшливі природні ландшафти району.

- посилити розвиток інфраструктури, включаючи транспортні мережі та заклади розміщення, щоб покращити доступність віддалених районів і покращити досвід відвідувачів.

- співпрацювати з місцевими громадами та релігійними установами, щоб забезпечити шанобливу та сталу практику туризму в культурно чутливих районах.

5. Західний туристичний район.

Стратегія - сталий пригодницький та культурний туризм:

- позиціонувати Західну туристичну зону як головне місце для сталого пригодницького та культурного туризму, демонструючи незаймані природні ландшафти Тибету та Сіньцзяну, а також багату культурну спадщину уйгурського та тибетського народів.

- розвивати екологічно чисті туристичні ініціативи, такі як проекти збереження дикої природи, туристичні ініціативи на основі громади та екологічні трекінгові маршрути, щоб сприяти відповідальним практикам подорожей.

- підкреслювати досвід культурного туризму, включаючи відвідування стародавніх міст Шовкового шляху, традиційні уйгурські музичні та танцювальні вистави та тибетські культурні фестивалі, щоб залучити відвідувачів і сприяти міжкультурному розумінню.

- інвестувати в розвиток інфраструктури, включаючи розвиток транспорту, центри для відвідувачів і пояснювальні вивіски, щоб підтримати сталий розвиток туризму та покращити досвід відвідувачів (Додаток Б).

- сприяти партнерству з місцевими громадами, природоохоронними організаціями та туристичними операторами, щоб гарантувати, що розвиток туризму в Західній туристичній зоні приносить користь місцевому населенню та зберігає природну та культурну спадщину району.

Загалом, реалізуючи ці стратегічні підходи, адаптовані до конкретних характеристик і можливостей кожної туристичної зони, Китай може максимізувати економічні, соціальні та екологічні вигоди від розвитку туризму, зберігаючи при цьому різноманітну культурну та природну спадщину країни для майбутніх поколінь.

3.3. Рекомендації щодо популярних туристичних маршрутів для українських туристів

Китай з його різноманітним ландшафтом, багатою культурною спадщиною та історичними традиціями пропонує українським туристам численні можливості для ознайомлення та вивчення. В даному підрозділі розроблені рекомендації щодо туристичних маршрутів, адаптованих до інтересів та вподобань українських мандрівників.

1. Класичний китайський маршрут Пекін – Сіань – Шанхай.

Цей маршрут охоплює найвідоміші маршрути Китаю, забезпечуючи певне знайомство з історією, культурою та сучасним розвитком країни. Починається подорож у Пекіні, де можна відвідати Велику стіну, оглянути величне Заборонене місто та побачити традиційну китайську архітектуру в Храмі Неба.

Далі вирушаймо до Сіаню, відомого завдяки Терракотовій армії, яка внесена до списку ЮНЕСКО, археологічному диву, що датується династією Цінь. Міська стіна забезпечує панорамний вид на місто, а Мусульманський квартал пропонує смачну вуличну їжу та яскраві культурні враження [9].

Завершується подорож у Шанхаї, жвавому мегаполісі, відомому своїм футуристичним горизонтом, гамірними вулицями та еклектичним поєднанням Сходу та Заходу. На Бунді представлено архітектуру колоніальної епохи, а в саду Юй та Нанкін-роуд можна відвідати магазини та розважитися. Одноденна поїздка до Сучжоу забезпечує спокійний відпочинок, щоб дослідити класичні сади та водні міста.

Нижче у таблиці 3.1. запропонований маршрут "Пекін - Сіань - Шанхай" на 10 днів, включаючи витрати на транспорт, проживання, харчування та екскурсійні витрати.

Таблиця 3.1.

Розробка маршруту Пекін - Сіань - Шанхай

День	Діяльності	Проживання	Харчування	Транспорт	Вартість (USD)
1	Виліт з аеропорту Києва	-	У польоті	політ	-
2	Прибуття в Пекін, трансфер в готель	Готель «Пекін».	Вечеря в Пекіні	Приватний трансфер	100 доларів США
3	Відвідайте Велику стіну та Заборонене місто	Готель «Пекін».	Сніданок, обід	Приватна екскурсія	150 доларів США
4	Дослідіть Храм Неба та хутунгів	Готель «Пекін».	Сніданок, Вечеря	Приватна екскурсія	120 доларів США

День	Діяльності	Проживання	Харчування	Транспорт	Вартість (USD)
5	Переліт в Сіань, відвідування Терракотової армії	Готель Сіань	Сніданок, обід	Приватна екскурсія	180 доларів США
6	Дослідіть міську стіну Сіань і мусульманський квартал	Готель Сіань	Сніданок, Вечеря	Приватна екскурсія	100 доларів США
7	Переліт в Шанхай, відвідування Вайтань	Шанхайський готель	Сніданок, обід	Приватний трансфер	200 доларів США
8	Дослідіть сад Юй та Нанкін-роуд	Шанхайський готель	Сніданок, Вечеря	Приватна екскурсія	150 доларів США
9	Одноденна поїздка в Сучжоу, відвідування класичних садів	Шанхайський готель	Сніданок, обід	Приватна екскурсія	180 доларів США
10	Відвідування Шанхайського музею та виїзд з аеропорту	-	Сніданок	Приватний трансфер	80 доларів США
11	Прибуття в аеропорт Києва	-	У польоті	політ	-

Загальна вартість \$1260 на людину. Цей маршрут покликаний надати українським туристам повне враження від різноманітних ландшафтів та яскравої культури Китаю. Поєднуючи знакові визначні пам'ятки, культурний досвід і дозвілля, цей маршрут забезпечує незабутню подорож деякими з найзахопливіших місць Китаю.

2. Стежка культурної спадщини Лоян – храм Шаолінь – гроти Лунмен.

Для мандрівників, які бажають глибше заглибитися в культурну спадщину Китаю, цей маршрут пропонує захоплюючу подорож стародавніми пам'ятками та священними місцями. Починається дослідження в Лояні, де розташовані гроти Лунмен, які внесені до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, — надзвичайна колекція буддистських наскальних малюнків, які датуються понад 1500 роками.

Наступною є подорож до сусіднього храму Шаолінь, місця народження дзен-буддизму та легендарних бойових мистецтв Шаоліня, де туристи стануть

свідками захоплюючих виступів кунг-фу у виконанні досвідчених ченців і дізнаються про духовні вчення цього шанованого монастиря [15].

У таблиці 3.2. запропонований маршрут " Лоян – храм Шаолінь – гроти Лунмен " на 5 днів, включаючи витрати на транспорт, проживання, харчування та екскурсійні витрати.

Таблиця 3.2.

Розробка маршруту Лоян – храм Шаолінь – гроти Лунмен

День	Діяльності	Проживання	Харчування	Транспорт	Вартість (USD)
1	Прибуття в Лоян, трансфер в готель	Готель Лоян	Вечеря в Лояне	Приватний трансфер	180 доларів США
2	Відвідайте гроти Лунмен	Готель Лоян	Сніданок, обід	Приватна екскурсія	200 доларів США
3	Дослідіть місто Лоян і храм Білого коня	Готель Лоян	Сніданок, Вечеря	Приватна екскурсія	120 доларів США
4	Відвідайте храм Шаолінь і насолодіться виставою кунг-фу	Готель Shaolin Temple	Сніданок, обід	Приватна екскурсія	150 доларів США
5	Виїзд з храму Шаолінь в аеропорт	-	Сніданок	Приватний трансфер	50 доларів США

Загальна вартість 700\$ на людину.

Цей маршрут пропонує унікальну можливість ознайомитися з історією та культурною спадщиною Китаю, починаючи від стародавнього буддійського мистецтва в гротах Лунмен і закінчуючи духовними вченнями храму Шаолінь. Завдяки поєднанню історичних пам'яток, культурного досвіду та природної краси, цей маршрут обіцяє незабутню подорож серцем Китаю.

3. Маршрутом Шовкового шляху Дуньхуан – Цзяюйгуань – Турпан.

Пригодницький маршрут Шовкового шляху, що охоплює Дуньхуан, Цзяюйгуань і Турпан, уособлює подорож у часі, що проходить через стародавні торговельні шляхи, які колись з'єднували Схід і Захід. Ця експедиція поєднує в собі історичне дослідження, культурне занурення та природні чудеса, резонуючи з глибокою спадщиною Шовкового шляху.

Починаючи з Дуньхуана, історичного міста-оазису, розташованого в пустелі Гобі, мандрівники вирушають у одіссею, щоб відкрити для себе залишки минулої епохи. Осередком цього відрізка є відомі печери Могао, об'єкт Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, де зберігається скарбниця буддистського мистецтва, що охоплює тисячоліття[3]. Тут відвідувачі дивуються хитромудрим фрескам і скульптурам, що прикрашають стіни печери, що свідчить про культурний обмін, якому сприяє Шовковий шлях.

Продовжуючи на захід, мандрівка розгортається серед величезного простору пустелі, ведучи до Цзяюйгуаня, вартового Великої Китайської стіни. Розташований на західному кордоні перевал Цзяюйгуань є свідченням давньої оборонної майстерності, відкриваючи панорамні краєвиди суворого ландшафту. Мандрівники занурюються в історію, досліджуючи Навислу Велику стіну, архітектурне диво, що тримається на крутих скелях, і занурюються в розповіді, що зберігаються в музеї Цзяюйгуань.

Переходячи до Турпана, оазис посеред посушливої місцевості Сінцзян-Уйгурського автономного району, експедиція стикається з мозаїкою культурного розмаїття та природного пишноти. Тут мандрівники подорожують стародавніми руїнами Цзяохе, покинутого поселення Шовкового шляху, розташованого на вершині плато, і дивуються винахідливості Карезських колодязів, стародавньої іригаційної системи, яка підтримує життя в цьому пустельному оазисі [49].

Просуваючись далі, починається дослідження серед Палаючих гір, геологічного дива, яке характеризується вогненними відтінками та пересіченою місцевістю. Серед цього драматичного фону мандрівники відкривають для себе архітектурну елегантність мінарету Емін і зелену привабливість Виноградної долини, де пишні виноградники процвітають серед пісків пустелі.

У таблиці 3.3. запропонований маршрут " Лоян – храм Шаолінь – гроти Лунмен " на 5 днів, включаючи витрати на транспорт, проживання, харчування та екскурсійні витрати.

Таблиця 3.3.

Розробка маршруту Дуньхуан – Цзяюйгуань – Турпан

День	Діяльності	Проживання	Харчування	Транспорт	Вартість (USD)
1	Прибуття в Дуньхуан, трансфер в готель	Готель Дуньхуан	Вечеря в Дуньхуані	Приватний трансфер	80 доларів США
2	Дослідіть печери Могао та озеро Кресент	Готель Дуньхуан	Сніданок, обід	Приватна екскурсія	120 доларів США
3	Відвідайте піщані дюни Мінша та покатайтеся на верблюдах	Готель Дуньхуан	Сніданок, Вечеря	Приватна екскурсія	150 доларів США
4	Переїзд в Цзяюйгуань, відвідування перевалу Цзяюйгуань	Готель Цзяюйгуань	Сніданок, обід	Приватний трансфер	100 доларів США
5	Дослідіть Велику стіну, що нависає, і музей Цзяюйгуань	Готель Цзяюйгуань	Сніданок, Вечеря	Приватна екскурсія	120 доларів США
6	Переїзд до Турпана, відвідування руїн Цзяохе та колодязів Карез	Готель Турпан	Сніданок, обід	Приватний трансфер	130 доларів США
7	Відвідайте мінарет Емін і Виноградну долину	Готель Турпан	Сніданок, Вечеря	Приватна екскурсія	100 доларів США
8	Дослідіть Палаючі гори та відправлення в аеропорт	-	Сніданок	Приватний трансфер	70 доларів США

Загальна вартість: \$870 на людину.

Цей маршрут пропонує українським туристам захоплюючу подорож північно-західним районом Китаю, вивчення старовинних пам'яток, природних чудес та культурних скарбів вздовж історичного Шовкового шляху. Завдяки поєднанню історичних досліджень, культурного занурення та мальовничої краси, цей маршрут обіцяє збагачення та незабутні враження від подорожі.

Отже, ці туристичні маршрути пропонують українським мандрівникам різноманітний досвід, від культурного занурення до історичних досліджень. Досліджуючи стародавні пам'ятки, милуючись природними чудесами чи

відчуваючи яскраву енергію сучасних міст, Китаю є що запропонувати кожному мандрівникові.

Висновки до розділу 3

Регіональні відмінності в розвитку інфраструктури становлять серйозну проблему для туристичного сектора Китаю. Інвестиції в транспортні мережі, заклади розміщення та зручності для відвідувачів мають вирішальне значення для підвищення доступності та задоволеності відвідувачів. Впровадження інтелектуальних інфраструктурних рішень, таких як цифрові системи продажу квитків і екологічні варіанти транспорту, може оптимізувати туристичний досвід, мінімізуючи вплив на навколишнє середовище.

Збереження та популяризація багатой культурної спадщини Китаю має важливе значення для сталого розвитку туризму. Для збереження історичних місць, традицій і нематеріальної культурної спадщини необхідні спільні зусилля між місцевою владою, установами культури та зацікавленими сторонами туризму.

Застосування цифрових інновацій і технологічних рішень є обов'язковим для підвищення конкурентоспроможності та стійкості туристичних зон і районів Китаю. Використання аналітики великих даних, штучного інтелекту та технологій віртуальної реальності може оптимізувати управління DESTINACIAMI, маркетингові стратегії та залучення відвідувачів. Застосування інтелектуальних туристичних ініціатив, таких як цифрові платформи напрямків і цифровий досвід, може розширити туристичні пропозиції Китаю та підвищити задоволеність відвідувачів.

Рекомендації щодо туристичних маршрутів для українських туристів пропонують набір можливостей для дослідження природи, історії та багатой культурної спадщини у різних туристичних районах Китаю. Такі подорожі сприяють міжкультурному обміну, поглиблюють оцінку світової спадщини створюють тривалі спогади та розвиває розуміння та повагу до культурного різноманіття.

ВИСНОВКИ

В результаті проведеного дослідження можна зробити наступні висновки:

1. Туристичне районування служить методом дослідження в країнознавстві, пропонуючи цінну інформацію про просторову організацію та управління туристичною та рекреаційною діяльністю на певній території.

Теоретичні основи туристичного районування охоплюють економічні, соціальні та екологічні аспекти туризму, наголошуючи на взаємодії між привабливістю місця призначення, уподобаннями відвідувачів та розвитком інфраструктури.

Методологія та техніка туристичного районування забезпечують структуровану основу для розмежування туристично-рекреаційних територій, визначення пріоритетів ініціатив розвитку та управління туристичними потоками. Отже, теоретичні та методологічні принципи туристичного районування відіграють важливу роль у формуванні нашого розуміння розвитку туризму, сприянні прийняттю рішень на основі фактичних даних та сприянню практикам сталого туризму.

2. Схема туристичного районування Китаю ефективно класифікує різноманітні райони Китаю на окремі туристичні зони, кожна зі своїми унікальними пам'ятками та характеристиками, що полегшує цілеспрямоване планування та розвиток.

Крім того, схема підкреслює багате розмаїття туристичних пропозицій Китаю, починаючи від об'єктів культурної спадщини та природних ландшафтів до міських центрів і прибережних напрямків. Визнаючи та просуваючи унікальні активи кожного району, схема допомагає продемонструвати широту та глибину туристичного потенціалу Китаю.

Деякі райони можуть зіткнутися з проблемами, такими як обмежена інфраструктура, погіршення навколишнього середовища або сезонні коливання кількості відвідувачів.

Крім того, оцінка міст у цих районах висвітлює сильні та слабкі сторони окремих туристичних центрів. Такі міста, як Пекін, Шанхай і Гонконг, стають головними туристичними центрами, які можуть похвалитися великою кількістю відвідувачів, значними доходами від туризму та надійною інфраструктурою. З іншого боку, такі міста, як Гуйлінь, Чунцин і Сіань, стикаються з такими проблемами, як обмежена інфраструктура, сезонні обмеження та мовні бар'єри, що впливає на їх загальну конкурентоспроможність як туристичних напрямків.

Використовуючи різноманітні туристичні пропозиції в районах Китаю та оптимізуючи досвід відвідувачів у своїх містах, країна може ще більше зміцнити свої позиції як провідного світового туристичного напрямку.

3. Регіональні відмінності в розвитку інфраструктури становлять серйозну проблему для туристичного сектора Китаю. Інвестиції в транспортні мережі, заклади розміщення та зручності для відвідувачів мають вирішальне значення для підвищення доступності та задоволеності відвідувачів. Впровадження інтелектуальних інфраструктурних рішень, таких як цифрові системи продажу квитків і екологічні варіанти транспорту, може оптимізувати туристичний досвід, мінімізуючи вплив на навколишнє середовище.

Збереження та популяризація багатой культурної спадщини Китаю має важливе значення для сталого розвитку туризму. Для збереження історичних місць, традицій і нематеріальної культурної спадщини необхідні спільні зусилля між місцевою владою, установами культури та зацікавленими сторонами туризму. Застосування інноваційних культурних туристичних ініціатив, таких як стежки спадщини та культурні враження, може створити автентичний та привабливий досвід для відвідувачів, одночасно сприяючи місцевому економічному процвітання.

Застосування цифрових інновацій і технологічних рішень є обов'язковим для підвищення конкурентоспроможності та стійкості туристичних зон і районів Китаю. Використання аналітики великих даних,

штучного інтелекту та технологій віртуальної реальності може оптимізувати управління дестинаціями, маркетингові стратегії та залучення відвідувачів.

Рекомендації щодо туристичних маршрутів для українських туристів пропонують набір можливостей для дослідження природи, історії та багатой культурної спадщини у різних туристичних районах Китаю. Такі подорожі сприяють міжкультурному обміну, поглиблюють оцінку світової спадщини створюють тривалі спогади та розвиває розуміння та повагу до культурного різноманіття.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про туризм : Закон України від 15.09.1995 р. № 324/95-ВР ; станом на 1 січня 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95вр#Text>.
2. Аврята А. Розвиток міжнародного ринку туристичних послуг в сучасних умовах глобалізації та інформатизації світової економіки. Актуальні питання у сучасній науці, 2023. №(3 (9)).
3. Басюк Д. Інноваційні напрями розвитку туристичної індустрії Китайської Народної Республіки. Bioeconomics & Agrarian Business/Віоeкoнoмiкa та Agrarnij Bìznes, 2020. №11(1). С.44-46
4. Басюк Д. Стан і перспективи розвитку українсько-китайського співробітництва у туристичній сфері. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Туризм, 2020. №3(1), с. 46-54.
5. Бондаренко Л. Міжнародний досвід розвитку туристичних районів. InNєvations and TechNєlogies in the Service Sphere and Food Industry, 2023. №(1 (7)), с. 15-20.
6. Гайда Ю.І., Ілюк В.І. Туристично-рекреаційне районування України: емпірично-статистичний підхід. Ефективна економіка. 2020. № 2. С.94-96
7. Герасимів З. М., Луговий Б. В., Літвінов В. І. Теоретико-методологічні аспекти туристичного країнознавства. 2023. URL: <https://dspace.bati.org.ua/xmlui/handle/123456789/585> (дата звернення: 14.03.2024).
8. Дудник І. М., Колотуха О.В. Методологія туризмознавства : географічні аспекти : [монографія] / За заг. ред. д.геогр.н. Дудника І.М. Київ, 2023. 374 с.
9. Інформація з офіційного сайту Всесвітньої ради з подорожей та туризму (World Travel and Tourism Council) URL: <https://wttc.org/> (дата звернення: 14.03.2024).

10. Мальська М., Паньків Н. Туристично-ресурсний потенціал території : підручник. Київ : Видавець ФОП Піча Ю. В., 2022. 534 с
11. Мілінчук О.В., Горшкова Л.О. Зарубіжний досвід туристичного районування: приклад Болгарії. Причорноморські економічні студії. 2020. Вип. 52 (1). С. 41–48.
12. Монастирський В.Р. Природні ресурси і рекреаційні комплекси світу : навч. посібник. Львів : ННВК “АТБ”, 2022. 200 с.
13. Нестерчук І. Гастрономічно-туристичне районування: планування та проектування туристично-рекреаційного простору / І. Нестерчук // Наук. вісн. Східноєвропейського нац. ун-ту ім. Лесі Українки. Сер. Геогр. науки. – 2020. № 1 (405). С. 86–92
14. Охріменко А.Г., Опанасюк Н.А. Перенасичення дестинацій як сучасна тенденція роз-витку туризму. Ефективна економіка. 2019. № 12. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=7511> (дата звернення: 01.03.2024).
15. Педосенко А. В. Вплив реформ Ден Сяопіна на розвиток туристичної галузі Китайської Народної Республіки / А. В. Педосенко // Сходознавство. Актуальність та перспективи: матеріали доп. IV Міжнар. наук.-метод. конф., Харків, 24 берез. 2023 р. : [у 2 ч.] / Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди ; [редкол.: Н. В. Руда (голова) та ін.]. Харків, 2023. Ч. 2. С. 112–115.
16. Писаревський І. М., Мелешко К. К. Туристично-рекреаційний потенціал як елемент конкурентоспроможності територій. Бізнес Інформ. 2019. №12. С. 148–154.
17. Романова А. А., Щепанський, Е. В. Районування як інструмент ефективного стратегічного управління розвитком туристичної індустрії країни. Університетські наукові записки, 2018. №(1), с. 200-213.
18. Сировець С. Ю. Теоретико-методологічне підґрунтя рекреаційно-туристичного районування. Географія та туризм, 2010. №(4), с. 114-118.

19. Субботіна О. О. Регіональний туризм: сучасний стан та проблеми. Вісник студентського наукового товариства «ВАТРА» Вінницького торговельно-економічного інституту ДТЕУ. С. 96-99.
20. Ткач У.В. Сталий розвиток туристичної сфери району: теоретичний базис та умови становлення. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2019. № 3. С. 67–74.
21. Туристичний паспорт Китаю <http://mklub.com.ua/?p=22061> (дата звернення: 14.03.2024).
22. Туристські ресурси України : конспект лекцій / укладач О.В.Поступна. Харків : НУЦЗУ. 2020. 209 с.
23. Уварова Г. Ш., Мелько Л. Ф. Туристичне країнознавство: навч. посіб. К. : ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», 2022. 410 с.
24. Хитра О. В. Синергетичний контекст туристичного районування в умовах сталого розвитку туристичних дестинацій. Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка, 2022. №(7), с.140-151.
25. Худоба В. В., Цесьців Д. С. Удосконалення методики оцінювання туристичного потенціалу району. Східноєвропейський науковий журнал, 2021. №(4-2 (68)), с. 4-13.
26. Ярмоменко С. Г. Туристичні ресурси України : навчальний посібник. Київ : ОЛДІ-ПЛЮС. 2021. 472 с
27. China Unveils New Measures to Boost Tourism and Attract International Travelers <https://www.china-briefing.com/news/china-unveils-new-measures-to-boost-tourism-and-attract-international-travelers/> (дата звернення: 14.03.2024).
28. China's Tourism Sector Prospects in 2023-24 URL: <https://www.china-briefing.com/news/chinas-tourism-in-2023-outlook-trends-and-opportunities/> (дата звернення: 14.03.2024).
29. China's Travel & Tourism Sector Forecast to See Swift Post-pandemic Recovery Despite Prolonged Restrictions URL: <https://wtcc.org/news-article/chinas->

travel-and-tourism-sector-forecast-to-see-swift-post-pandemic-recovery-despite-prolonged-restrictions (дата звернення: 14.03.2024).

30. He, H., Tuo, S. H., & Kou, M. The role of next-generation digital technology in enabling quality tourism development and the path to achieve it. SHANGYE JINGJI, 2022. #4, p. 35–39.

31. Liang H., Zhang Q. Do social media data indicate visits to tourist attractions? A case study of Shanghai, China. Open House International, 2022. №47(1), p.17-35.

32. Liu J. An K. A model of tourists' civilized behaviors: Toward sustainable coastal tourism in China. Journal of Destination Marketing & Management, 2020. P.16-19.

33. Liu Q., Yao Z., Theoretical Mechanism, International Experience and Enlightenment from New Development Pattern with Dual Circulation: The Greater the Contribution of Inbound Tourism to GDP, the Stronger the Driving Effect of Economic Growth? West Forum (Xibu Luntan), 2021. №2, p. 40–53.

34. Mou N., Yuan R. Exploring spatio-temporal changes of city inbound tourism flow: The case of Shanghai, China. Tourism management, 2020. P.76-78

35. Must-Know China Tourism Statistics URL: <https://gitnux.org/china-tourism-statistics/> (дата звернення: 14.03.2024).

36. Nature Positive Travel & Tourism URL: <https://wtcc.org/initiatives/vision-for-nature-positive-travel-and-tourism> (дата звернення: 14.03.2024).

37. Northeast of China: Shenyang Imperial Places and More URL: <https://www.trip.com/blog/things-to-do-in-shenyang/> (дата звернення: 14.03.2024).

38. Officials set visitor cap at China's busiest Great Wall section URL: <https://edition.cnn.com/travel/article/badaling-great-wall-quota/index.html> (дата звернення: 14.03.2024).

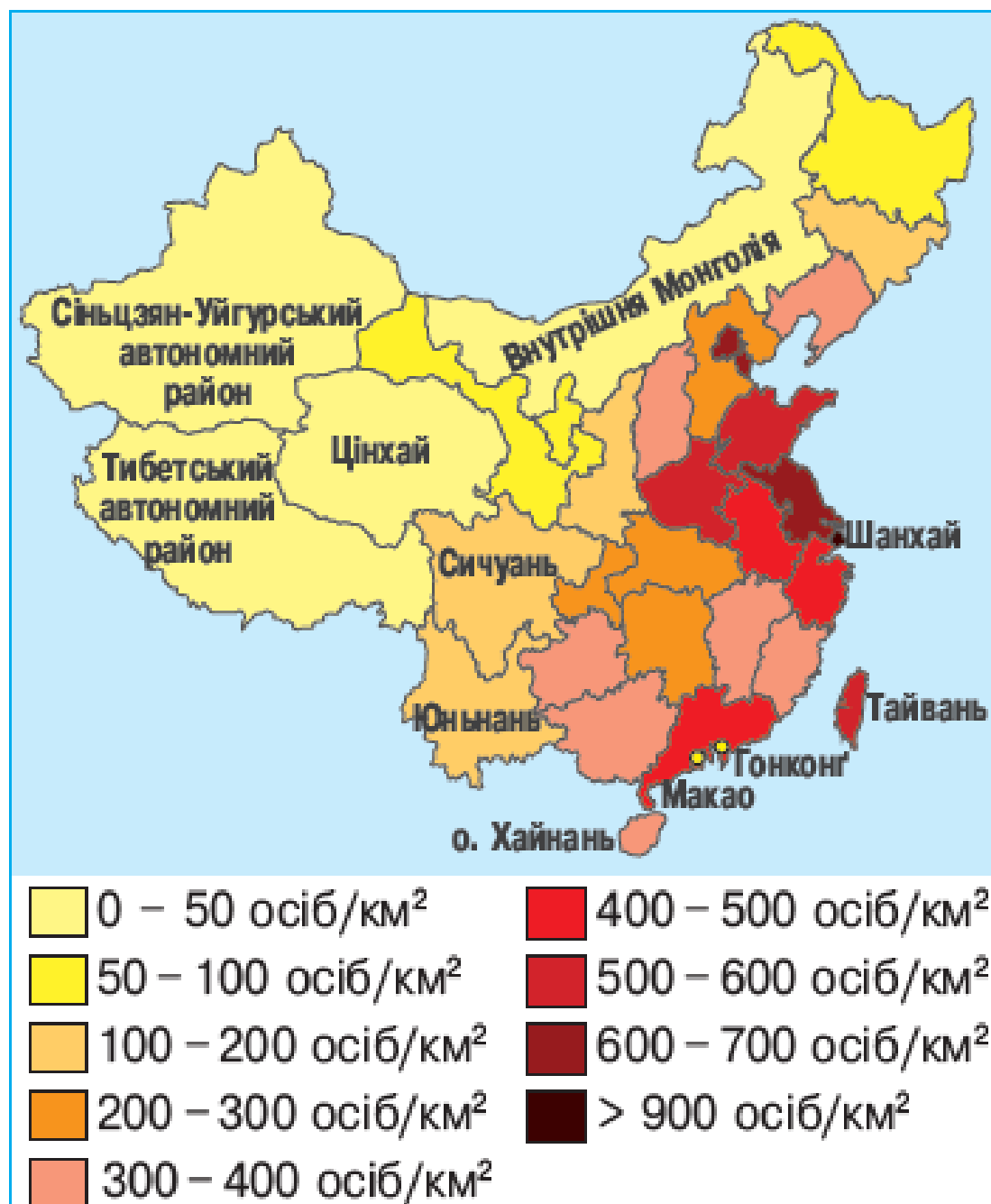
39. Peng J., Yang X. Exploring the influence of tourists' happiness on revisit intention in the context of Traditional Chinese Medicine cultural tourism. *Tourism Management*, 2023. P.94-97.
40. Song R., Xu Y. Financing Conditions and Innovation Investment Intensity of Tourism Enterprises. *Study & Exploration (Xuexi Yu Tansuo)*, 2021. № 5, p. 143–149.
41. The first global dashboard for tourism insights <https://www.unwto.org/tourism-data/un-tourism-tourism-dashboard> (дата звернення: 14.03.2024).
42. The Great Wall at Shanhaiguan URL: <https://www.chinesehistorydigest.com/historic-sights/shanghai-pass/shanhaiguan-great-wall> (дата звернення: 14.03.2024).
43. Top Ten Tourist Cities of China URL: <https://www.easytourchina.com/fact-v1017-top-ten-tourist-cities-of-china> (дата звернення: 14.03.2024).
44. Tourism <https://ourworldindata.org/tourism> (дата звернення: 14.03.2024).
45. Travel and tourism industry in China - statistics & facts URL: <https://www.statista.com/topics/1210/tourism-industry-in-china/#topicOverview> (дата звернення: 14.03.2024).
46. Travel and tourism industry's share of GDP in China from 2014 to 2022 with a forecast for 2023, by direct and total contribution URL: <https://www.statista.com/statistics/249794/contribution-of-chinas-travel-and-tourism-industry-to-gdp/> (дата звернення: 14.03.2024).
47. Wang X., Zhang M. Exploring the coordinated evolution mechanism of regional sustainable development and tourism in China's "Beautiful China" initiative. *Land*, 2023. №12(5), p.1003-1005.
48. Xia J., Feng X. Impact of COVID-19 on Tourism and Countermeasures. *China Business and Market (Zhongguo Liutong Jingji)*, 2020. №3, p. 3–10.

49. Xia J., Xu J. Review and Outlook on Forty-Year Reform and Opening Up of China's Tourism. *Research on Economics and Management (Jingji Yu Guanli Yanjiu)*, 2023. №6, p.3–14.
50. Xu T., Zhang Y. Constructing a New Development Dynamic with Dual Circulations for Tourism. *China National Conditions and Strength (Zhongguo Guoqing Guoli)*, 2021. # 2, p. 32–34
51. Zhang Z., Sherman R. Integrating a participatory process with a GIS-based multi-criteria decision analysis for protected area zoning in China. *Journal for Nature Conservation*, 2023. # 21(4), p. 225-240.
52. Zhen S., Gao W. Geological tourist route planning of Henan province based on geological relics zoning. *Geology, Ecology, and Landscapes*, 2017. #1(1), p. 66-69.

ДОДАТКИ

Додаток А

Система розселення Китаю

Транспортна система країни

